

Dziennik Urzędowy C 51

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

23 lutego 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 51/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 37 z 9.2.2008.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 51/02	Podjęcie obowiązków przez nowego sędziego Trybunału Sprawiedliwości	2
2008/C 51/03	Decyzje podjęte przez Trybunał Sprawiedliwości na zgromadzeniu ogólnym w dniu 15 stycznia 2008 r.	2
2008/C 51/04	Listy służące do ustalania składów orzekających	2
2008/C 51/05	Sprawa C-532/03: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Artykuły 43 WE i 49 WE — Transport ratowniczy zapewniany przy pomocy ambulansów ratunkowych)	3

2008/C 51/06	Sprawa C-418/04: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Artykuły 4 i 10 — Transpozycja i stosowanie — IBA 2000 — Znaczenie — Jakość danych — Kryteria — Swoboda uznania — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych i dzikiej fauny i flory — Artykuł 6 — Transpozycja i stosowanie)	3
2008/C 51/07	Sprawa C-64/05 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Królestwo Szwecji przeciwko IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, dawniej Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Królestwu Danii, Królestwu Niderlandów, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1049 — Publiczny dostęp do dokumentów instytucji — Dokumenty pochodzące od państwa członkowskiego — Sprzeciw tego państwa członkowskiego wobec rozpowszechniania tych dokumentów — Zakres obowiązywania art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia)	4
2008/C 51/08	Sprawa C-77/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 — Utworzenie Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach państw członkowskich Unii Europejskiej — Ważność)	5
2008/C 51/09	Sprawa C-101/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten — Szwecja) — Skatteverket przeciwko A (Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia w przepływie kapitału pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi — Podatek od dochodów kapitałowych — Dywidendy otrzymane przez spółkę mającą siedzibę w państwie należącym do EOG — Zwolnienie — Dywidendy otrzymane przez spółkę mającą siedzibę w państwie trzecim — Zwolnienie uzależnione od istnienia konwencji podatkowej przewidującej wymianę informacji — Skuteczność kontroli podatkowych)	6
2008/C 51/10	Sprawa C-137/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej (Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Paszporty i dokumenty podróży wydawane przez państwa członkowskie — Normy dotyczące zabezpieczeń i danych biometrycznych — Ważność)	6
2008/C 51/11	Sprawa C-194/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpady” — Gleba i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania)	7
2008/C 51/12	Sprawa C-195/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpady” — Pozostałości żywności pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone na paszę — Resztki pochodzące z gastronomii przeznaczone dla schronisk dla zwierząt domowych)	7
2008/C 51/13	Sprawa C-263/05: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpadów” — Substancje lub przedmioty przeznaczone do unieszkodliwienia lub odzyskania — Pozostałości z produkcji, które mogą być ponownie wykorzystane)	8
2008/C 51/14	Sprawa C-291/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G. Eind (Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Prawo pobytu członka rodziny obywatela państwa trzeciego — Powrót pracownika do państwa, którego jest obywatelem — Obowiązek przyznania prawa pobytu członkowi rodziny ciężący na państwie pochodzenia pracownika — Istnienie takiego obowiązku w przypadku braku wykonywania rzeczywistej i efektywnej działalności przez tego pracownika)	8

2008/C 51/15	Sprawa C-341/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbetsdomstolen — Szwecja) — Laval un Partneri Ltd przeciwko Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet (Swobodne świadczenie usług — Dyrektywa 96/71/WE — Delegowanie pracowników w obszarze budownictwa — Krajowe przepisy prawne ustalające warunki pracy i zatrudnienia dotyczące kwestii, o których mowa w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)-g), za wyjątkiem minimalnej stawki płacy — Układ zbiorowy w sektorze budownictwa, którego postanowienia ustalają korzystniejsze warunki lub dotyczą innych kwestii — Próba zmuszenia przez organizacje związkowe za pomocą akcji protestacyjnych przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich do podjęcia negocjacji w każdym konkretnym przypadku w celu ustalenia wysokości stawki wynagrodzenia, jaka powinna być wypłacana pracownikom oraz do przystąpienia do układu zbiorowego w sektorze budownictwa)	9
2008/C 51/16	Sprawy połączone C-396/05, C-419/05 i C-450/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg — Niemcy) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund (Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Załączniki III i VI — Swobodny przepływ osób — Artykuły 18 WE, 39 WE i 42 WE — Świadczenia emerytalne — Okresy składkowe uzyskane poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec — Brak możliwości eksportu)	10
2008/C 51/17	Sprawa C-438/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union przeciwko Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti (Transport morski — Prawo przedsiębiorczości — Prawa podstawowe — Cele wspólnotowej polityki społecznej — Działania zbiorowe podjęte przez związek zawodowy przeciw przedsiębiorcy prywatnemu — Układ zbiorowy, którego celem jest odwiedzenie przedsiębiorstwa od rejestracji statku pod banderą innego państwa członkowskiego)	11
2008/C 51/18	Sprawa C-465/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Zawód pracownika ochrony — Usługi w zakresie prywatnej ochrony — Przyrzeczenie lojalności Republice Włoskiej — Zezwolenie prefekturalne — Miejsce prowadzenia działalności — Minimalne zatrudnienie — Złożenie kaucji — Administracyjna kontrola cen świadczonych usług)	11
2008/C 51/19	Sprawa C-62/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas przeciwko ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda (Rozporządzenie (EWG) nr 1697/79 — Artykuł 3 — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywózowych — Czyn podlegający postępowaniu sądowemu w sprawach karnych — Organ właściwy w zakresie dokonania kwalifikacji czynu)	12
2008/C 51/20	Sprawa C-135/06 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Roderich Weißenfels przeciwko Parlamentowi Europejskiemu (Odwołanie — Wynagrodzenie — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Potrącenie dodatku podobnego rodzaju pochodzącego z innego źródła — Nieograniczone prawo orzekania — Spór o charakterze majątkowym)	13
2008/C 51/21	Sprawa C-161/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě — Republika Czeska) — Skoma-Lux sro przeciwko Celní ředitelství Olomouc (Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej — Artykuł 58 — Przepisy wspólnotowe — Brak tłumaczenia na język państwa członkowskiego — Możliwość powołania się)	13
2008/C 51/22	Sprawa C-184/06: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Rada Unii Europejskiej (Rybołówstwo — Rozporządzenie (WE) nr 51/2006 — Rozdział kwot połowowych pomiędzy państwa członkowskie — Akt przystąpienia Królestwa Hiszpanii — Koniec okresu przejściowego — Wymóg względnej stabilności — Zasada niedyskryminacji — Nowe możliwości połowowe)	14

2008/C 51/23	Sprawa C-186/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszar irygacyjny kanału Segarra-Garrigues (Lérida))	14
2008/C 51/24	Sprawa C-202/06 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Cementbouw Handel & Industrie BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Kompetencje Komisji — Zgłoszenie koncentracji o wymiarze wspólnotowym — Zobowiązania zaproponowane przez strony — Wpływ na kompetencje Komisji — Zezwolenie uzależnione od przestrzegania pewnych zobowiązań — Zasada proporcjonalności)	15
2008/C 51/25	Sprawa C-220/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Hiszpania) — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia przeciwko Administración General del Estado (Zamówienia publiczne — Liberalizacja usług pocztowych — Dyrektywy 92/50/EWG i 97/67/WE — Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE — Przepisy krajowe, umożliwiające organom administracji publicznej zawieranie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, ze spółką publiczną, operatorem świadczącym w danym państwie członkowskim pocztowe usługi powszechne, porozumień w sprawie świadczenia usług pocztowych, zarówno zastrzeżonych, jak i niezastrzeżonych)	15
2008/C 51/26	Sprawa C-250/06: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL przeciwko État belge (Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające na telewizje kablowe obowiązek rozpowszechniania programów nadawanych przez niektórych nadawców prywatnych („must carry”) — Ograniczenie — Nadrzędny wzgląd interesu ogólnego — Utrzymanie pluralizmu w dwujęzycznym regionie)	16
2008/C 51/27	Sprawa C-280/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato przeciwko Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA oraz Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, oraz Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA (Konkurencja — Nałożenie sankcji w przypadku sukcesji przedsiębiorstw — Zasada osobistej odpowiedzialności — Podmioty podlegające temu samemu organowi władzy publicznej — Prawo krajowe uznające wspólnotowe prawo konkurencji za źródło interpretacji — Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału)	17
2008/C 51/28	Sprawa C-281/06: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof-Niemcy) — Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt przeciwko Finanzamt Offenburg (Swobodne świadczenie usług — Działalność nauczania jako działalność dodatkowa — Pojęcie „wynagrodzenia” — Zwrot wydatków związanych z działalnością zawodową — Uregulowania w dziedzinie zwolnienia podatkowego — Przesłanki — Wynagrodzenie wypłacone przez uniwersytet krajowy)	17
2008/C 51/29	Sprawa C-314/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) przeciwko Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED) (Dyrektywa 92/12/EWG — Podatki akcyzowe — Oleje mineralne — Ubytki — Zwolnienie z podatku — Siła wyższa)	18

2008/C 51/30	Sprawa C-337/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen przeciwko GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH (Dyrektywy 92/50/EWG i 2004/18 WE — Zamówienia publiczne na usługi — Nadawcy publiczni — Instytucje zamawiające — Podmiot prawa publicznego — Przesłanka, zgodnie z którą działalność nadawcy jest „finansowana w przeważającej części przez państwo”)	19
2008/C 51/31	Sprawa C-357/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Frigerio Luigi & C. Snc przeciwko Comune di Triuggio (Dyrektywa 92/50/EWG — Zamówienia publiczne na usługi — Przepisy krajowe zastrzegające na rzecz spółek kapitałowych możliwość udzielenia zamówień na lokalne usługi publiczne świadczone w interesie gospodarczym — Zgodność)	19
2008/C 51/32	Sprawa C-368/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lyon — Francja) — Cedilac SA przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia — Zasady natychmiastowego odliczenia i neutralności podatkowej — Przeniesienie nadwyżki podatku VAT na kolejny okres lub jego zwrot — Zasada przesunięcia o miesiąc — Przepisy przejściowe — Utrzymanie w mocy wyjątków)	20
2008/C 51/33	Sprawa C-372/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — Asda Stores Ltd przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (Wspólnotowy kodeks celny — Przepisy wykonawcze — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Załącznik 11 — Niepreferencyjne pochodzenie towarów — Odbiorniki telewizyjne — Pojęcie „istotnego przetworzenia lub obróbki” — Kryterium wartości dodanej — Ważność i wykładnia — Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia — Bezpośrednia skuteczność — Wykładnia)	21
2008/C 51/34	Sprawa C-374/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH przeciwko Hauptzollamt Bielefeld (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Dyrektywa 92/12/EWG — Wyroby objęte podatkiem akcyzowym — Znaki skarbowe — Odstępstwo z naruszeniem prawa od systemu zawieszenia podatku — Kradzież — Dopuszczenie do konsumpcji w państwie członkowskim kradzieży — Brak zwrotu kosztu znaków skarbowych innego państwa członkowskiego nałożonych już na kradzione wyroby)	21
2008/C 51/35	Sprawa C-408/06: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Landesanstalt für Landwirtschaft przeciwko Franz Götz (Szósta dyrektywa VAT — Działalność gospodarcza — Podatnicy — Podmioty prawa publicznego — Agencja sprzedaży kwot mlecznych — Działalność rolnych agencji skupu interwencyjnego i sklepów dla personelu — Znaczące zakłócenie konkurencji — Rynek geograficzny)	22
2008/C 51/36	Sprawa C-436/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt przeciwko Finanzamt Hamburg-Am Tierpark (Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie — Podatki dochodowe — Przepisy krajowe dotyczące opodatkowania zysków osiągniętych ze zbycia udziałów (akcji) spółek kapitałowych)	23
2008/C 51/37	Sprawa C-463/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)) — FBTO Schadeverzekeringen NV przeciwko Jackowi Odenbreitowi (Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej — Bezpośrednie powództwo poszkodowanego przeciwko ubezpieczycielowi — Zasada właściwości sądu miejsca zamieszkania poszkodowanego)	23

2008/C 51/38	Sprawa C-481/06: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Naruszenie art. 6 ust. 3 dyrektywy 93/36/WE — Ogólne zasady wynikające z Traktatu — Zasada równego traktowania i obowiązek zachowania przejrzystości — Uregulowania krajowe umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawę niektórych materiałów medycznych)	24
2008/C 51/39	Sprawa C-526/06: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Road Air Logistics Customs BV (Wspólnotowy kodeks celny oraz rozporządzenie wykonawcze — Tranzyt wspólnotowy — Naruszenie — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym nastąpiły naruszenie — Nieprzyznanie trzymiesięcznego terminu na przedstawienie tego dowodu — Zwrot należności celnych — Pojęcie „kwoty prawnie należnej”)	24
2008/C 51/40	Sprawa C-528/06: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/98/WE — Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego — Brak transpozycji w terminie)	25
2008/C 51/41	Sprawa C-85/07: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Artykuł 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 — Wspólna polityka w dziedzinie wody — Obszar dorzecza — Sprawozdanie podsumowujące i analizy — Brak powiadomienia)	25
2008/C 51/42	Sprawa C-244/07: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/50/WE — Interoperacyjność transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	26
2008/C 51/43	Sprawa C-257/07: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/17/WE — Koordynacja procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	26
2008/C 51/44	Sprawa C-284/07: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 2005/51/WE — Zamówienia publiczne — Procedury udzielania zamówień publicznych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)	27
2008/C 51/45	Sprawa C-294/07: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)	27
2008/C 51/46	Sprawa C-320/05 P: Postanowienie Trybunału z dnia 4 listopada 2007 r. — Fred Olsen, SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Królestwu Hiszpanii (Odwołanie — Pomoc państwa — Transport morski — Żegluga morska — Pomoc istniejąca — Nowa pomoc — Pomoc mogąca zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Usługa leżąca w powszechnym interesie gospodarczym — Odwołanie w oczywisty sposób częściowo niedopuszczalne i częściowo nieuzasadnione)	28
2008/C 51/47	Sprawa C-405/06: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 września 2007 r. — Miguel Torres, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Bodegas Muga, SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego „Torre Muga” — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy słowny międzynarodowy i krajowy znak towarowy „TORRES” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odrzucenie sprzeciwu)	28

2008/C 51/48	Sprawa C-415/06: Postanowienie Trybunału z dnia 6 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Stahlwerk Ergste Westig GmbH przeciwko Finanzamt Düsseldorf-Mettmann (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Odpowiedź, która może zostać w sposób jednoznaczny wyprowadzona z orzecznictwa — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy — Spółka posiadająca stałe zakłady w państwach trzecich — Uwzględnienie strat poniesionych przez te zakłady) 29	29
2008/C 51/49	Sprawa C-512/06 P: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2007 r. — PTV Planung Transport Verkehr AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Słowne oznaczenie map&guide) 29	29
2008/C 51/50	Sprawa C-163/07 P: Postanowienie Trybunału z dnia 27 listopada 2007 r. — Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dopuszczalność — Zasadnicze wymagania formalne — Wymóg reprezentacji osób fizycznych i prawnych przez adwokata uprawnionego do występowania przed sądem jednego z państw członkowskich — Odwołanie oczywiście bezzasadne) 30	30
2008/C 51/51	Sprawa C-238/07 P: Postanowienie Trybunału z dnia 19 października 2007 r. — Derya Beyatli przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Służba publiczna — Otwarty konkurs dla obywateli Republiki Cypryjskiej — Ogłoszenie o konkursie — Termin — Zażalenie — Pismo zaadresowane do szefa przedstawicielstwa Komisji na Cyprze) 30	30
2008/C 51/52	Sprawa C-446/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Modena (Włochy) w dniu 1 października 2007 r. — Alberto Severi, Cavazzuti e figli przeciwko Regione Emilia-Romagna 31	31
2008/C 51/53	Sprawa C-513/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-141/06 Glaverbel SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 21 listopada 2007 r. przez AGC Flat Glass Europe SA, wcześniej Glaverbel SA 31	31
2008/C 51/54	Sprawa C-514/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielka izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 22 listopada 2007 r. przez Królestwo Szwecji 32	32
2008/C 51/55	Sprawa C-535/07: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii 32	32
2008/C 51/56	Sprawa C-536/07: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec 33	33
2008/C 51/57	Sprawa C-545/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad (Bułgaria) w dniu 5 grudnia 2007 r. — Apis-Hristovich przeciwko Lakorda AD 35	35
2008/C 51/58	Sprawa C-547/07: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska 35	35
2008/C 51/59	Sprawa C-554/07: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii 36	36
2008/C 51/60	Sprawa C-558/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 grudnia 2007 r. — Królowa na wniosek S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated przeciwko Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs 36	36

2008/C 51/61	Sprawa C-563/07: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty	37
2008/C 51/62	Sprawa C-11/08: Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2008 r. — Komisja Europejska przeciwko Republika Malty	37
2008/C 51/63	Sprawa C-269/06: Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 11 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej	38
2008/C 51/64	Sprawa C-482/06: Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 20 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	38
2008/C 51/65	Sprawa C-30/07: Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 27 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej	38
2008/C 51/66	Sprawa C-31/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii	38
2008/C 51/67	Sprawa C-190/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	39
2008/C 51/68	Sprawa C-195/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zala Megyei Bíróság — Republika Węgierska) — OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft przeciwko Zala Megyei Közigazgatási Hivatal	39
2008/C 51/69	Sprawa C-206/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	39
2008/C 51/70	Sprawa C-234/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	39
2008/C 51/71	Sprawa C-245/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	39
2008/C 51/72	Sprawa C-266/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	39
2008/C 51/73	Sprawa C-382/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej	40
2008/C 51/74	Sprawa C-413/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern — Niemcy) — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider przeciwko Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD	40

Sąd Pierwszej Instancji

2008/C 51/75	Sprawa T-9/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 stycznia 2008 r. — Hoya przeciwko OHIM — Indo (APLITUDE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego APLITUDE — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy AMPLY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	41
--------------	--	----

2008/C 51/76	Sprawa T-306/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 stycznia 2008 r. — Scippacercola i Terezakis przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Zarzut nadmiernych opłat stosowanych przed podmiot zarządzający międzynarodowym portem lotniczym w Atenach — Oddalenie skargi złożonej do Komisji — Brak interesu wspólnotowego) 41	41
2008/C 51/77	Sprawa T-112/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 stycznia 2008 r. — Inter-Ikea przeciwko OHIM — Waibel (idea) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy idea — Wcześniejsze graficzne i słowne wspólnotowe i krajowe znaki towarowe IKEA — Przyczyna nieważności względnej — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94) 42	42
2008/C 51/78	Sprawa T-109/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Vodafone España i Vodafone Group przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2002/21/WE — Uwagi Komisji — Artykuł 7 dyrektywy 2002/21 — Niezaskarżalny akt — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność) 42	42
2008/C 51/79	Sprawa T-156/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 grudnia 2007 r. — Regione Siciliana przeciwko Komisji (Europejski Fundusz Społeczny (EFS) — Zmniejszenie pierwotnie przyznanej pomocy finansowej Wspólnoty — Skarga o stwierdzenie nieważności — Jednostka regionalna lub lokalna — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność) 43	43
2008/C 51/80	Sprawa T-215/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Donnici przeciwko Parlamentowi (Odmowa właściwości) 43	43
2008/C 51/81	Sprawa T-367/07 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dyrektywa 91/414/EWG — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Brak pilnego charakteru) 43	43
2008/C 51/82	Sprawa T-387/07 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2007 r. — Portugalia przeciwko Komisji (Postanowienie w sprawie zastosowania środków tymczasowych — Zmniejszenie pomocy finansowej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru) 44	44
2008/C 51/83	Sprawa T-448/07: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — YKK i in. przeciwko Komisji 44	44
2008/C 51/84	Sprawa T-452/07: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Ecolan Research & Development przeciwko OHIM 45	45
2008/C 51/85	Sprawa T-454/07: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Prym i in. przeciwko Komisji 45	45
2008/C 51/86	Sprawa T-455/07: Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji 46	46
2008/C 51/87	Sprawa T-457/07: Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EFSA 47	47
2008/C 51/88	Sprawa T-458/07: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Dominio de la Vega, S.L. przeciwko OHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA) 47	47
2008/C 51/89	Sprawa T-459/07: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Hangzhou Duralamp Electronics przeciwko Radzie Unii Europejskiej 48	48
2008/C 51/90	Sprawa T-460/07: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2007 r. — Nokia przeciwko OHIM — Medion (LIFE BLOG) 48	48
2008/C 51/91	Sprawa T-461/07: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — Visa Europe i Visa International Service Association przeciwko Komisji 49	49

2008/C 51/92	Sprawa T-462/07: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — GALP Energia España i inni przeciwko Komisji	50
2008/C 51/93	Sprawa T-463/07: Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	51
2008/C 51/94	Sprawa T-464/07: Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — Korsch przeciwko OHIM (PharmaResearch)	51
2008/C 51/95	Sprawa T-466/07: Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2007 r. — Osram przeciwko Radzie	52
2008/C 51/96	Sprawa T-467/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Du Pont de Nemours (Francja) i inni przeciwko Komisji	52
2008/C 51/97	Sprawa T-469/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Philips Lighting Poland i Philips Lighting przeciwko Radzie	53
2008/C 51/98	Sprawa T-471/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Wella AG przeciwko OHIM (TAME IT)	54
2008/C 51/99	Sprawa T-475/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji	54
2008/C 51/100	Sprawa T-476/07: Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2007 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Agencji Frontex	55
2008/C 51/101	Sprawa T-482/07: Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Nynäs Petroleum i Nynas Petróleo przeciwko Komisji	56
2008/C 51/102	Sprawa T-483/07: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	56
2008/C 51/103	Sprawa T-484/07: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	57
2008/C 51/104	Sprawa T-485/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Knopf (o-live)	57
2008/C 51/105	Sprawa T-486/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Ford Motor przeciwko OHIM — Alkar Automotive (CA)	58
2008/C 51/106	Sprawa T-487/07: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH)	58
2008/C 51/107	Sprawa T-493/07: Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2007 r. — GlaxoSmithkline przeciwko OHIM — Serono Genetics Institute (FAMOXIN)	59
2008/C 51/108	Sprawa T-502/07: Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2007 r. — IIC-Intersport International Corporation przeciwko OHIM — McKenzie Corporation (McKENZIE)	59
2008/C 51/109	Sprawa T-159/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Estancia Piedra przeciwko OHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/110	Sprawa T-160/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Estancia Piedra przeciwko OHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)	60
2008/C 51/111	Sprawa T-202/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Select Appointments przeciwko OHIM — Manpower (TELESELECT)	60
2008/C 51/112	Sprawa T-182/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Borco-Marken-Import Matthiesen przeciwko OHIM — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)	60

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

2008/C 51/113	Sprawa F-131/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2007 r. — Steinmetz przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Ugoda — Wykonanie postanowień ugody — Odmowa zwrotu kosztów poniesionych w ramach podróży służbowej — Oczywista niedopuszczalność — Brak interesu prawnego — Podział kosztów — Nieuzasadnione koszty i koszty spowodowane w złej woli) 61
2008/C 51/114	Sprawa F-20/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Ubezpieczenie zdrowotne — Zwrot kosztów leczenia — Wyraźna odmowa) 61
2008/C 51/115	Sprawa F-21/07: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga o odszkodowanie — Jakoby niezgodne z prawem przetwarzanie danych medycznych — Niedopuszczalność — Brak poszanowania rozsądnego terminu na podniesienie żądania odszkodowania) 62

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

(2008/C 51/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Podjęcie obowiązków przez nowego sędziego Trybunału Sprawiedliwości

(2008/C 51/02)

Jean-Jacques Kasel, mianowany sędzią Trybunału Sprawiedliwości na mocy decyzji przedstawicieli rządów państw członkowskich Wspólnot Europejskich z dnia 5 grudnia 2007 r. ⁽¹⁾, złożył w dniu 14 stycznia 2008 r. ślubowanie przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 325, 11 grudnia 2007, str. 89.

Decyzje podjęte przez Trybunał Sprawiedliwości na zgromadzeniu ogólnym w dniu 15 stycznia 2008 r.

(2008/C 51/03)

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na swym zgromadzeniu w dniu 15 stycznia 2008 r., podjął decyzję o przydzieleniu Jean-Jacques'a Kasel'a do pierwszej i piątej izby.

Tym samym skład pierwszej i piątej izby jest taki, jak ten przedstawiony poniżej.

Pierwsza izba

P. Jann, prezes izby

A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits i J.-J. Kasel.

Piąta izba

M. Tizzano, prezes izby

A. Borg Barthet, M. Ilešič, E. Levits i J.-J. Kasel.

Listy służące do ustalania składów orzekających

(2008/C 51/04)

Trybunał Sprawiedliwości na swym zgromadzeniu w dniu 15 stycznia 2008 r. sporządził następującą listę, o której mowa w art. 11b § 2 regulaminu, w celu ustalenia składu wielkiej izby:

A. Tizzano

J.-J. Kasel

J.N. Cunha Rodrigues

C. Toader

R. Silva de Lapuerta

A. Arabadjiev

K. Schiemann

T. von Danwitz

J. Makarczyk

J.C. Bonichot

P. Kūris

P. Lindh

E. Juhász

L. Bay Larsen

G. Arestis

A. Ó Caoimh

A. Borg Barthet

E. Levits

M. Ilešič

U. Lõhmus

J. Malenovský

J. Klučka

Trybunał Sprawiedliwości na swym zgromadzeniu w dniu 15 stycznia 2008 r. sporządził następującą listę, o której mowa w art. 11c § 2 akapit pierwszy regulaminu, w celu ustalenia składu pierwszej izby:

A. Tizzano

J.-J. Kasel

A. Borg Barthet

E. Levits

M. Ilešič

Trybunał Sprawiedliwości na swym zgromadzeniu w dniu 15 stycznia 2008 r. sporządził następującą listę, o której mowa w art. 11c § 2 akapit drugi regulaminu, w celu ustalenia składu piątej izby:

A. Borg Barthet

M. Ilešič

E. Levits

J.-J. Kasel

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-532/03) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Artykuły 43 WE i 49 WE — Transport ratowniczy zapewniany przy pomocy ambulansów ratunkowych)

(2008/C 51/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Wiedner i X. Lewis, pełnomocnicy, oraz J. Flynn, QC)

Strona pozwana: Irlandia (Przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik, A. Collins, SC i E. Regan, SC oraz C. O'Toole, barrister)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Niderlandów (Przedstawiciele: H. G. Sevenster, C. Wissels oraz przez P. van Ginneken, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 i 49 WE — Przepisy dotyczące świadczenia usług transportu ratowniczego zapewnianego przy pomocy ambulansów ratunkowych — Obowiązek uprzedniego ogłoszenia — Zasady przejrzystości, równości i niedyskryminacji

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 3.4.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-418/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Artykuły 4 i 10 — Transpozycja i stosowanie — IBA 2000 — Znaczenie — Jakość danych — Kryteria — Swoboda uznania — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych i dzikiej fauny i flory — Artykuł 6 — Transpozycja i stosowanie)

(2008/C 51/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik, E. Cogan, Barrister, G. Hogan SC)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik) Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 i 10 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) — Naruszenie art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 str. 7)

Sentencja

1) Nie dokonując od dnia 6 kwietnia 1981 r. klasyfikacji zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1), zmienionej między innymi dyrektywą Komisji 97/49/WE z dnia 29 lipca 1997 r., ogółu najbardziej odpowiednich terenów pod względem liczby i powierzchni dla ochrony gatunków ujętych w załączniku I z wyjątkiem terenów mających na celu ochronę gęsi biołoczelnej żółtodziobej (*Anser albifrons flavirostris*), jak również dla występujących regularnie gatunków wędrownych nieujętych w załączniku I, z wyjątkiem terenów przeznaczonych do ochrony czajki (*Vanellus vanellus*), krwawodzioba (*Tringa totanus*), bekasa (*Gallinago gallinago*) i kulika wielkiego (*Numenius arquata*);

— nie zapewniając od dnia 6 kwietnia 1981 r. stosowania art. 4 ust. 4 zdanie pierwsze dyrektywy 79/409, zmienionej dyrektywą 97/49, do obszarów, które nie zostały jeszcze sklasyfikowane jako OSO na podstawie tej dyrektywy;

— nie dokonując pełnej i prawidłowej transpozycji i nie stosując w ten sam sposób art. 4 ust. 4 zdanie drugie tej dyrektywy 79/409, zmienionej dyrektywą 97/49;

— nie podejmując wszystkich działań koniecznych w celu dostosowania się do art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory w stosunku do OSO sklasyfikowanych na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/409, zmienionej dyrektywą 97/49, lub uznanych na podstawie art. 4 ust. 2 tej dyrektywy;

— nie podejmując wszystkich działań koniecznych w celu dostosowania się do art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43 w odniesieniu do wykorzystywania wszystkich terenów wchodzących w zakres tego przepisu w celach rekreacyjnych;

— nie podejmując wszystkich działań koniecznych w celu dostosowania się do art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy 92/43 w odniesieniu do planów;

— nie podejmując wszystkich koniecznych działań w celu dostosowania się do art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43 w odniesieniu do zezwoleń na realizację przedsięwzięć z zakresu akwakultury;

— nie podejmując koniecznych działań w celu dostosowania się do art. 6 ust. 2-4 dyrektywy 92/43 w odniesieniu do prac konserwujących kanały odpływowe na terenie OSO Glen Lough;

— nie podejmując wszelkich działań w zakresie dostosowania się do art. 10 dyrektywy 79/409, zmienionej dyrektywą 97/49,

Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 4 ust. 1, 2 i 4 i art. 10 dyrektywy 79/409, zmienionej dyrektywą 97/49, jak również art. 6 ust. 2-4 dyrektywy 92/43.

2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

3) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

4) Republika Grecka i Królestwo Hiszpanii ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Królestwo Szwecji przeciwko IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, dawniej Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH, Królestwu Danii, Królestwu Niderlandów, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-64/05 P) (¹)

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1049 — Publiczny dostęp do dokumentów instytucji — Dokumenty pochodzące od państwa członkowskiego — Sprzeciw tego państwa członkowskiego wobec rozpowszechniania tych dokumentów — Zakres obowiązywania art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia)

(2008/C 51/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: K. Wistrand, pełnomocnik)

Interwenienci po stronie wnoszącej odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciele: E. Bygglin i A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH, dawniej Internationaler Tierschutz-Fonds (IFAW) GmbH (przedstawiciel: S. Crosby, solicitor i R. Lang, avocat), Królestwo Danii (przedstawiciel: B. Weis Fogh, pełnomocnik), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H.G. Sevenster, C.M. Wissels i M. de Grave, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Nwaokele i V. Jackson, pełnomocnicy oraz J. Stratford, barrister), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Docksey i P. Aalto, pełnomocnicy)

Interwenienci po drugiej stronie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: I. del Cuvillo Contreras i A. Sampol Pucurull, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) z dnia 30 listopada 2004 r. w sprawie T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich oddalającego żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji oddalającej wniosek wniesiony przez IFAW na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, str. 43) o udostępnienie pewnych dokumentów sporządzonych przez władze niemieckie, powołujący się na [nadrzędny] interes publiczny w celu uzyskania dostępu do zdeklasyfikowania terenów chronionych zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, str. 7)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 30 listopada 2004 r. w sprawie T-168/02 IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 26 marca 2002 r. odmawiającej IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH dostępu do pewnych dokumentów, w których posiadanie weszła Komisja w ramach postępowania, wskutek którego wydała ona przychylną opinię w sprawie wykonania projektu przemysłowego w obszarze chronionym na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Królestwo Szwecji w ramach postępowania odwoławczego, jak również kosztami poniesionymi przez IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu w pierwszej instancji zakończonym wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 30 listopada 2004 r. w sprawie IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds przeciwko Komisji.
- 4) Królestwo Danii, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jak również Komisja Wspólnot Europejskich poniosą własne koszty związane z odwołaniem.
- 5) Królestwo Danii, Królestwo Niderlandów, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, jak również Komisja Wspólnot Europejskich poniosą własne koszty związane z postępowaniem w pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-77/05) (¹)

(Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 — Utworzenie Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach państw członkowskich Unii Europejskiej — Ważność)

(2008/C 51/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. O'Neill i C. Gibbs, pełnomocnicy, oraz A. Dashwood, barrister)

Interwenci po stronie skarżącej: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik oraz A. Collins, SC, McGarry, BL), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: J. Pietras, pełnomocnik), Republika Słowacka (przedstawiciele: R. Procházka, J. Čorba i B. Ricziová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Schutte i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenci po stronie pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M. Rodríguez Cárcamo, pełnomocnik), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. O'Reilly, pełnomocnik)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. L 349, str. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Irlandia, Rzeczpospolita Polska, Republika Słowacka oraz Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten — Szwecja) — Skatteverket przeciwko A

(Sprawa C-101/05) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Ograniczenia w przepływie kapitału pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi — Podatek od dochodów kapitałowych — Dywidendy otrzymane przez spółkę mającą siedzibę w państwie należącym do EOG — Zwolnienie — Dywidendy otrzymane przez spółkę mającą siedzibę w państwie trzecim — Zwolnienie uzależnione od istnienia konwencji podatkowej przewidującej wymianę informacji — Skuteczność kontroli podatkowych)

(2008/C 51/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten — Szwecja

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: A

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Regeringsrätten — Wykładnia art. 56 i 58 WE — Opodatkowanie podatnika będącego rezydentem innego państwa członkowskiego z tytułu dywidend wypłacanych przez spółkę mającą siedzibę w państwie trzecim — Uregulowanie krajowe uzależniające zwolnienie takich dywidend od istnienia konwencji podatkowej z państwem trzecim zawierającej klauzulę o wymianie informacji

Sentencja

Artykuły 56 WE i 58 WE powinny być interpretowane w ten sposób, iż nie sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, na podstawie których zwolnienie z podatku dochodowego dywidend wypłacanych w formie akcji spółki zależnej może być przyznawane tylko wtedy, gdy spółka dokonująca wypłaty ma siedzibę w państwie członkowskim EOG lub w państwie, z którym państwo członkowskie opodatkowania zawarło konwencję podatkową przewidującą wymianę informacji, jeżeli owo zwolnienie uzależnione jest od warunków, których spełnienie może zostać zweryfikowane przez właściwe organy tego państwa członkowskiego jedynie w drodze uzyskania informacji od państwa siedziby spółki dokonującej wypłaty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-137/05) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 2252/2004 — Pasporty i dokumenty podróży wydawane przez państwa członkowskie — Normy dotyczące zabezpieczeń i danych biometrycznych — Ważność)

(2008/C 51/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Jackson i C. Gibbs, pełnomocnicy, oraz A. Dashwood, barrister)

Interwencji po stronie skarżącej: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik oraz A. Collins, SC, P. McGarry, BL), Republika Słowacka (przedstawiciele: R. Procházka, J. Čorba i B. Ricziová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Schutte, R. Szostak i G. Giglio, pełnomocnicy)

Interwencji po stronie pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. M Rodríguez Cárcomo, pełnomocnik), Królestwo Niderlandów (przedstawiciel: H. G. Sevenster, pełnomocnik), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. O'Reilly, pełnomocnik)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385, str. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Zjednoczone Królestwo Niderlandów i Republika Słowacka oraz Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 132 z 28.5.2005 r.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-194/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpady” — Gleba i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania)

(2008/C 51/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis, pełnomocnik i adwokat G. Bambara)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik i adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Naruszenie art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, str. 32) — Ustawa krajowa wyłączająca z zakresu zastosowania dyrektywy, glebę i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania

Sentencja

- 1) Ponieważ art. 10 ustawy nr 93 stanowiącej przepisy w zakresie środowiska z dnia 23 marca 2001 r. oraz art. 1 ust. 17 i 19 ustawy nr 443 określającej zadania rządu w zakresie infrastruktury i zakładów produkcyjnych o strategicznym znaczeniu, jak również inne działania w zakresie ponownego podjęcia działalności produkcyjnej, z dnia 21 grudnia 2001 r. wyłączają glebę i kamienie z urobku przeznaczone do ponownego wykorzystania do ponownego zasypywania, wypełniania, nasypywania i rozkruszania, z wyjątkiem materiałów pochodzących z terenów zanieczyszczonych lub obszarów po melioracji o poziomie zanieczyszczenia przekraczającym limity określone w obowiązujących przepisach, z zakresu stosowania przepisów krajowych w dziedzinie odpadów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 23.7.2005.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-195/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpady” — Pozostałości żywności pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone na paszę — Resztki pochodzące z gastronomii przeznaczone dla schronisk dla zwierząt domowych)

(2008/C 51/12)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis, pełnomocnik i adwokat G. Bambara)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik i adwokat G. Fiengo)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, str. 32) — Ustawa krajowa wyłączająca niektóre odpady z zakresu zastosowania dyrektywy

Sentencja

- 1) Republika Włoska,
 - ustanawiając obowiązujące na terytorium całego kraju wytyczne, ujęte w szczególności w okólniku ministra środowiska w sprawie wyjaśnień interpretacyjnych dotyczących pojęcia odpadów z dnia 28 czerwca 1999 r. oraz w komunikacie ministra zdrowia formułującym wytyczne dotyczące wymogów higieniczno-sanitarnych dotyczących wykorzystania w produkcji pasz, materiałów i produktów ubocznych pochodzących z produkcji lub handlu w przemyśle rolno-spożywczym z dnia 22 lipca 2002 r., które wyłączają z zakresu stosowania przepisów o odpadach pozostałości żywności pochodzące z przemysłu rolno-spożywczego przeznaczone do produkcji pasz oraz

- wyłączając na mocy art. 23 ustawy nr 179/2002 stanowiącej przepisy w dziedzinie środowiska z dnia 31 lipca 2002 r. z zakresu stosowania przepisów o odpadach resztki pochodzące z gastronomii, będące wynikiem przygotowania wszelkiego typu posiłków o stałej konsystencji, gotowanych lub surowych, nieprzekazane sieciom zaopatrzeniowym i przeznaczone dla schronisk dla zwierząt domowych,

Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-263/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywy 75/442/EWG i 91/156/EWG — Pojęcie „odpadów” — Substancje lub przedmioty przeznaczone do unieszkodliwienia lub odzyskania — Pozostałości z produkcji, które mogą być ponownie wykorzystane)

(2008/C 51/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i L. Cimaglia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I.M. Braguglia, pełnomocnik, i G. Fiengo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194 str.39), zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78 str. 32) — Ustawa krajowa wykluczająca z zakresu zastosowania dyrektywy określone substancje lub przedmioty przeznaczone do operacji unieszkodliwienia lub odzyskiwania oraz niektóre odpady produkcyjne, które ich posiadacz usuwa lub zamierza usunąć

Sentencja

- 1) Ustanawiając oraz utrzymując w mocy art. 14 dekretu-ustawy nr 138 z dnia 8 lipca 2002 r. w sprawie pilnych środków w zakresie podatków, prywatyzacji oraz dyscypliny wydatków farmaceutycznych a także wsparcia dla gospodarki obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, który stał się po zmianach ustawą nr 178 z dnia 8 sierpnia 2002 r., który wyklucza z zakresu stosowania dekretu z mocą ustawy nr 22 z dnia 5 lutego 1997 r. w sprawie wdrożenia dyrektyw 91/156/EWG w sprawie odpadów, 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych i 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych po pierwsze substancje, materiały lub towary przeznaczone do operacji unieszkodliwiania lub odzyskiwania, które nie są w sposób wyraźny wymienione w załącznikach B i C do tego dekretu, i po drugie substancje lub materiały, które stanowią pozostałości z produkcji, a które ich posiadacz zamierza usunąć lub do których usunięcia został zobowiązany, w przypadku gdy mogą one być i są ponownie wykorzystane w cyklu produkcyjnym lub konsumpcyjnym bez poddania ich wcześniejszej obróbce i bez powodowania szkód środowiskowych czy też po poddaniu ich wcześniejszej obróbce, gdy nie chodzi o jedną z operacji odzyskiwania wymienionych w załączniku C do tego dekretu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. i decyzją Komisji 96/350/WE z dnia 24 maja 1996 r.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 3.9.2005 r.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Minister
voor Vreemdelingenzaken en Integratie przeciwko R.N.G.
Eind**

(Sprawa C-291/05) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Prawo pobytu członka rodziny obywatela państwa trzeciego — Powrót pracownika do państwa, którego jest obywatelem — Obowiązek przyznania prawa pobytu członkowi rodziny ciężący na państwie pochodzenia pracownika — Istnienie takiego obowiązku w przypadku braku wykonywania rzeczywistej i efektywnej działalności przez tego pracownika)

(2008/C 51/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Strona pozwana: R.N.G. Eind

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nederlandse Raad van State — Wykładnia art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2) oraz dyrektywy Rady 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu (Dz.U. L 180, str. 26) — Wykładnia art. 18 WE — Prawo pobytu członka rodziny będącego obywatelem państwa trzeciego — Istnienie takiego prawa w przypadku braku rzeczywistego zatrudnienia po stronie pracownika — Powrót pracownika do państwa pochodzenia — Brak w tym państwie prawa pobytu dla członka rodziny

Sentencja

- 1) W przypadku powrotu pracownika wspólnotowego do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, prawo wspólnotowe nie nakłada na władze tego państwa obowiązku przyznania prawa wjazdu i pobytu obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny tego pracownika na tej jedynie podstawie, że w przyjmującym państwie członkowskim, w którym pracownik ten wykonywał pracę najemną, obywatel ten posiadał ważne zezwolenie na pobyt, wydane na podstawie art. 10 rozporządzenia nr 1612/68 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2434/92 z dnia 27 lipca 1992 r.
- 2) W sytuacji, gdy po okresie wykonywania pracy najemnej w innym państwie członkowskim pracownik powraca do państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada, obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem jego rodziny przysługuje — na podstawie art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1612/98 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2334/92 stosowanego przez analogię — prawo pobytu w państwie członkowskim, którego obywatelem jest pracownik, nawet jeżeli pracownik ten nie wykonuje w tym państwie rzeczywistej i efektywnej działalności ekonomicznej. Okoliczność, że przed pobytem w państwie członkowskim, w którym pracownik wykonywał pracę najemną, obywatelowi państwa trzeciego będącemu członkiem rodziny pracownika wspólnotowego nie przysługiwało prawo pobytu na podstawie prawa krajowego w państwie członkowskim, którego obywatelem jest pracownik, nie ma wpływu na ocenę prawa pobytu tego obywatela państwa trzeciego w tym ostatnim państwie.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbetsdomstolen — Szwecja) — Laval un Partneri Ltd przeciwko Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

(Sprawa C-341/05) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Dyrektywa 96/71/WE — Delegowanie pracowników w obszarze budownictwa — Krajowe przepisy ustalające warunki pracy i zatrudnienia dotyczące kwestii, o których mowa w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)-g), za wyjątkiem minimalnej stawki płacy — Układ zbiorowy w sektorze budownictwa, którego postanowienia ustalają korzystniejsze warunki lub dotyczą innych kwestii — Próba zmuszenia przez organizacje związkowe za pomocą akcji protestacyjnych przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich do podjęcia negocjacji w każdym konkretnym przypadku w celu ustalenia wysokości stawki wynagrodzenia, jaka powinna być wypłacana pracownikom oraz do przystąpienia do układu zbiorowego w sektorze budownictwa)

(2008/C 51/15)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Arbetsdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Laval un Partneri Ltd

Strona pozwana: Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avd. 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbetsdomstolen — Wykładnia art. 12 WE i 49 WE, jak również art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 7, art. 3 ust. 8, art. 3 ust. 10 i art. 4 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. 1997, L 18, str. 1) — Działania zbiorowe przeciwko przedsiębiorstwu budowlanemu, które oddelegowało pracowników najemnych do państwa członkowskiego innego niż państwo jego siedziby i które nie przystąpiło do układu zbiorowego w tym państwie.

Sentencja

- 1) Wykładni art. 49 WE i art. 3 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się temu by w państwie członkowskim, w którym warunki pracy i zatrudnienia dotyczące kwestii wymienionych w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)-g) tej dyrektywy są zawarte, za wyjątkiem stawki płacy minimalnej, w przepisach ustawowych organizacja związkowa mogła próbować zmusić w drodze akcji protestacyjnej przyjmującej formę blokady budowy, takiej jak opisana w sprawie przed sądem krajowym, usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim do podjęcia z nią negocjacji w sprawie stawki płac, jaka powinna być wypłacana pracownikom delegowanym, jak również do przystąpienia do układu zbiorowego, którego postanowienia ustalają w zakresie pewnych omawianych kwestii korzystniejsze warunki niż warunki wynikające z odpowiednich przepisów ustawowych, podczas gdy inne postanowienia dotyczą kwestii niewymienionych w art. 3 tej dyrektywy.
- 2) Artykuły 49 WE i 50 WE sprzeciwiają się temu, by w danym państwie członkowskim zakaz podejmowania przez organizacje związkowe akcji zbiorowych w celu uchylecia lub zmiany układu zbiorowego zawartego przez osoby trzecie uzależniony był od tego, czy akcje te dotyczą warunków pracy i zatrudnienia, do których stosuje się bezpośrednio prawo krajowe.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg — Niemcy) — Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05) przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawy połączone C-396/05, C-419/05 i C-450/05) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Załączniki III i VI — Swobodny przepływ osób — Artykuły 18 WE, 39 WE i 42 WE — Świadczenia emerytalne — Okresy składkowe uzyskane poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec — Brak możliwości eksportu)

(2008/C 51/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Berlin, Landessozialgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doris Habelt (C-396/05), Martha Möser (C-419/05), Peter Wachter (C-450/05)

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Bund

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Berlin — Wykładnia art. 42 traktatu WE — Ważność załącznika VI. część C „Niemcy” pkt 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. L 149, str. 2) — Odmowa wypłaty niemieckiego świadczenia emerytalnego za okresy zatrudnienia uzyskane pomiędzy 1939 a 1945 na terytorium Sudetów na rzecz obywatela Niemiec, który przeniósł miejsce swego zamieszkania do Belgii

Sentencja

- 1) Przepisy załącznika VI, części C, zatytułowanej „Niemcy” pkt 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., są niezgodne z zasadą swobodnego przepływu osób, a w szczególności z art. 42 WE, w zakresie w jakim umożliwiają one, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, uzależnienie, przy wypłacie świadczeń emerytalnych, uwzględnienia okresów składkowych uzyskanych w latach 1937 — 1945 na częściach terytorium, na którym obowiązywały ustawy zabezpieczenia społecznego Rzeczypospolitej Niemiec, lecz znajdujących się poza terytorium Republiki Federalnej Niemiec, od wymogu posiadania przez uprawnionego miejsca zamieszkania na terytorium tego państwa członkowskiego.
- 2) Przepisy załącznika III części A i B, pkt 35 zatytułowanych „Niemcy-Austria” lit. e) rozporządzenia nr 1408/71, ze zmianami, są niezgodne z art. 39 WE i 42 WE, w zakresie w jakim pozwalają one, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, gdzie uprawniony ma miejsce zamieszkania w Austrii, na uzależnienie, przy wypłacie świadczeń emerytalnych, uwzględnienia okresów składkowych uzyskanych w latach 1953-1970 w Rumunii w oparciu o ustawę o prawach emerytalnych nabytych za okresy składkowe za granicą (Fremdrentengesetz), od wymogu posiadania przez uprawnionego miejsca zamieszkania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.
- 3) Przepisy załącznika VI części C, zatytułowanej „Niemcy” pkt 1 rozporządzenia nr 1408/71, ze zmianami, są niezgodne z zasadą swobodnego przepływu osób, a w szczególności z art. 42 WE, w zakresie w jakim pozwalają one, w okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, na uzależnienie, przy wypłacie świadczeń emerytalnych, uwzględnienia okresów składkowych uzyskanych w latach 1953-1970 w Rumunii w oparciu o ustawę o prawach emerytalnych nabytych za okresy składkowe za granicą, od wymogu posiadania przez uprawnionego miejsca zamieszkania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006.
Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union przeciwko Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

(Sprawa C-438/05) ⁽¹⁾

(Transport morski — Prawo przedsiębiorczości — Prawa podstawowe — Cele wspólnotowej polityki społecznej — Działania zbiorowe podjęte przez związek zawodowy przeciw przedsiębiorcy prywatnemu — Układ zbiorowy, którego celem jest odwiedzenie przedsiębiorstwa od rejestracji statku pod banderą innego państwa członkowskiego)

(2008/C 51/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: International Transport Workers' Federation, Finnish Seamen's Union

Strona pozwana: Viking Line ABP, Ou Viking Line Eesti

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal, Civil Division — Wykładnia art. 43 WE oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 4055/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. stosującego zasadę swobody świadczenia usług do transportu morskiego między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi (Dz.U. L 378, str. 1) — Działania zbiorowe podjęte przez związek zawodowy przeciw przedsiębiorcy prywatnemu celem zmuszenia go do przyjęcia układu zbiorowego, który uniemożliwia rejestrację statków tego przedsiębiorcy pod banderą innego państwa członkowskiego — Możliwość zastosowania art. 43 WE lub rozporządzenia nr 4055/86 na podstawie tytułu XI traktatu WE oraz wyroku w sprawie C-67/96 Albany — Możliwość powołania się przez przedsiębiorstwo na art. 43 WE lub rozporządzenie nr 4055/86 przeciwko innemu podmiotowi, w tym organizacji związkowej odnośnie do jej działań zbiorowych

Sentencja

1) Wykładni art. 43 WE należy dokonywać w ten sposób, że zasadniczo z zakresu stosowania tego przepisu nie są wyłączone działania zbiorowe podjęte przez związek zawodowy lub zrzeszenie związków zawodowych przeciwko przedsiębiorcy celem skłonienia go do zawarcia układu zbiorowego, którego treść ma na celu odwiedzenie tego przedsiębiorcy od skorzystania ze swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

2) Artykuł 43 WE może przyznawać prywatnemu przedsiębiorcy prawa, na które ten może się powoływać przeciwko związkowi zawodowemu lub zrzeszeniu związków zawodowych.

3) Wykładni art. 43 WE należy dokonywać w ten sposób, że działania takie jak działania rozpatrywane w postępowaniu przed sądem krajowym, które mają na celu skłonienie przedsiębiorstwa prywatnego, którego siedziba znajduje się w określonym państwie członkowskim, do zawarcia układu zbiorowego pracy ze związkiem zawodowym posiadającym siedzibę w tym państwie i do stosowania postanowień zawartych w tym układzie do pracowników spółki zależnej tego przedsiębiorstwa z siedzibą w innym państwie członkowskim, stanowią ograniczenia w rozumieniu tego przepisu.

Ograniczenia te mogą być zasadniczo uzasadnione ochroną nadrzędnego względu interesu ogólnego, takiego jak ochrona pracowników, pod warunkiem że zostanie wykazane, że są odpowiednie dla zapewnienia realizacji słusznego celu i nie wykraczają poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 60 z 11.3.2006 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-465/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Zawód pracownika ochrony — Usługi w zakresie prywatnej ochrony — Przyrzeczenie lojalności Republice Włoskiej — Zezwolenie prefekturalne — Miejsce prowadzenia działalności — Minimalne zatrudnienie — Złożenie kaucji — Administracyjna kontrola cen świadczonych usług)

(2008/C 51/18)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (Przedstawiciele: I. M. Bruga-glia, pełnomocnik, D. Del Gaizo, avocat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naru-szenie art. 43 WE i 49 WE — Warunki wykonywania zawodu pracownika prywatnej ochrony — Obowiązek przyrzeczenia lojalności Republice Włoskiej — Obowiązek uzyskania zezwo-lenia prefekturalnego

Sentencja

1) Wprowadzając w ramach tekstu skonsolidowanego ustaw o bezpieczeństwie publicznym (Testo Unico delle Leggi di Pubblica Sicurezza), zatwierdzonego dekretem królewskim nr 773 z dnia 18 czerwca 1931 r. ze zmianami, przepisy stanowiące, że:

- działalność pracownika ochrony może być wykonywana tylko po złożeniu przyrzeczenia lojalności Republice Włoskiej, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE,
- działalność w zakresie prywatnych usług ochrony może być wykonywana przez usługodawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim wyłącznie po uzyskaniu ograniczonego terytorialnie zezwolenia Prefetto, bez uwzględnienia obowiązków, którym usługodawcy ci podlegają już w państwie członkowskim pochodzenia, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE,
- ważność tego zezwolenia ogranicza się do określonego terytorium, a jego wydanie uzależnione jest od liczby i wielkości prywatnych agencji ochrony działających na tym terytorium, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE,
- prywatne agencje ochrony obowiązane są dysponować miejscem prowadzenia działalności w każdej prowincji, w której wykonują swoją działalność, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE,
- członkowie personelu tych agencji powinni posiadać indywidualne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie ochrony, bez uwzględnienia kontroli i weryfikacji już dokonanych w państwie członkowskim pochodzenia, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE,
- w celu uzyskania zezwolenia prywatne agencje ochrony powinny zatrudniać minimalną/maksymalną liczbę osób, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE,
- przedsiębiorstwa te obowiązane są złożyć kaucję w kasie depozytowej, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 43 WE i 49 WE oraz
- ceny prywatnych usług w zakresie ochrony ustalane są w zezwoleniu Prefetto w ramach z góry określonych limitów, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 49 WE.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas przeciwko ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

(Sprawa C-62/06) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 1697/79 — Artykuł 3 — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Czyn podlegający postępowaniu sądowemu w sprawach karnych — Organ właściwy w zakresie dokonania kwalifikacji czynu)

(2008/C 51/19)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas

Strona pozwana: ZF Zefeser — Importação e Exportação de Produtos Alimentares Lda

przy udziale: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79 z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie odzyskiwania po dokonaniu odprawy celnej należności celnych przywozowych lub wywozowych, które nie były wymagane od osoby zobowiązanej do zapłaty za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności (Dz.U. L 197, str. 1) — „Czyn podlegający postępowaniu sądowemu w sprawach karnych” — Pojęcie i kwalifikacja

Sentencja

Kwalifikacja czynu jako „czynu podlegającego postępowaniu sądowemu w sprawach karnych” w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1697/79 z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie odzyskiwania po dokonaniu odprawy celnej należności celnych przywozowych lub wywozowych, które nie były wymagane od osoby zobowiązanej do zapłaty za towary zgłoszone do procedury celnej przewidującej obowiązek uiszczenia takich należności leży w kompetencji organów celnych powołanych do określania dokładnej kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

**Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Roderich Weißenfels przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**

(Sprawa C-135/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wynagrodzenie — Dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu — Potrącenie dodatku podobnego rodzaju pochodzącego z innego źródła — Nieograniczone prawo orzekania — Spór o charakterze majątkowym)

(2008/C 51/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Roderich Weißenfels (przedstawiciel: G. Maximini, adwokat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: L.G. Knudsen, M. Ecker i U. Rösslein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 stycznia 2006 r. w sprawie T-33/04 Weißenfels przeciwko Parlamentowi, w którym Sąd oddalił żądanie wnoszącego odwołanie dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 26 czerwca 2003 r., w której Parlament zdecydował o potrąceniu dodatku podobnego rodzaju pochodzącego z innego źródła z podwójnego dodatku na dziecko pozostające na utrzymaniu, przyznawanego wnoszącemu odwołanie na podstawie art. 67 ust. 3 regulaminu pracowniczego — Warunki stosowania zasady niekumulowania świadczeń ustanowionej w art. 67 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Pojęcie „dodatku tego samego rodzaju”

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 25 stycznia 2006 r. w sprawie T-33/04 Roderich Weißenfels przeciwko Parlamentowi Europejskiemu zostaje uchylony.
- 2) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 26 czerwca 2003 r. i z dnia 28 kwietnia 2004 r.
- 3) Parlament Europejski wypłaci wnoszącemu odwołanie zaległy dodatek na dziecko pozostające na jego utrzymaniu, który powinien być zostać mu wypłacony począwszy od dnia 1 lipca 2003 r., podwyższony o odsetki ustawowe.
- 4) Parlament Europejski zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez R. Weißenfelsa w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich i Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě — Republika Czeska) — Skoma-Lux sro przeciwko Celní ředitelství Olomouc**

(Sprawa C-161/06) ⁽¹⁾

(Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej — Artykuł 58 — Przepisy wspólnotowe — Brak tłumaczenia na język państwa członkowskiego — Możliwość powołania się)

(2008/C 51/21)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Ostravě

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skoma-Lux sro

Strona pozwana: Celní ředitelství Olomouc

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský soud v Ostravě (Republika Czeska) — Wykładnia art. 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cyprijskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 236 str. 33) — Nałożenie grzywny na czeskie przedsiębiorstwo dokonujące przywozu ze względu na wskazanie nieprecyzyjnych danych w zgłoszeniu celnym, na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które nie zostało uprzednio opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku czeskim

Sentencja

- 1) Artykuł 58 aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cyprijskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej sprzeciwia się temu, aby można było powołać się na obowiązki zawarte w przepisach wspólnotowych, które nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku nowego państwa członkowskiego, jeżeli język ten jest językiem urzędowym Unii Europejskiej, wobec jednostek w tym państwie, nawet jeżeli mogły one zapoznać się z tymi przepisami przy użyciu innych środków.

2) Orzekając, że nie można powołać się na przepisy wspólnotowe, które nie zostały opublikowane w języku państwa członkowskiego wobec jednostek w tym państwie, Trybunał dokonuje wykładni prawa wspólnotowego w rozumieniu art. 234 WE.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Królestwo Hiszpanii przeciwko Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-184/06) (¹)

(Rybołówstwo — Rozporządzenie (WE) nr 51/2006 — Rozdział kwot połowowych pomiędzy państwa członkowskie — Akt przystąpienia Królestwa Hiszpanii — Koniec okresu przejściowego — Wymóg względnej stabilności — Zasada niedyskryminacji — Nowe możliwości połowowe)

(2008/C 51/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. De Gregorio Merino et A.. Westerhof Löfflerova, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. van Rijn i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 51/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2006 r. i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 16, s. 1) — Dyskryminacja — Stosowanie art. 20 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358, s. 59)

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

3) Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2007 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-186/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszar irygacyjny kanału Segarra-Garrigues (Lérida))

(2008/C 51/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: F. Díez Moreno, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) — Projekt nawadniania obszaru irygacyjnego kanału Segarra-Garrigues (Lida)

Sentencja

1. Udzielając zezwolenia na przedsięwzięcie nawadniania obszaru irygacyjnego kanału Segarra-Garrigues w prowincji Lérida (Katalonia) Królestwo Hiszpanii uchybiło ciążącemu na nim na mocy art. 4 ust. 4 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa obowiązku podjęcia właściwych działań w celu uniknięcia zakazanego oddziaływania na objętych tym przedsięwzięciem obszarach, które powinny być zostać sklasyfikowane jako obszary specjalnej ochrony.

2. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3. Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Cementbouw Handel & Industrie BV przeciwko Komisji
Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Kompetencje Komisji — Zgłoszenie koncentracji o wymiarze wspólnotowym — Zobowiązania zaproponowane przez strony — Wpływ na kompetencje Komisji — Zezwolenie uzależnione od przestrzegania pewnych zobowiązań — Zasada proporcjonalności)

(2008/C 51/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cementbouw Handel & Industrie BV (przedstawiciele: adwokaci W. Knibbeler, O. W. Brouwer i P.J. Kreijger)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis i A. Whelan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w powiększonym składzie) z dnia 23 lutego 2006 r. w sprawie T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2002)2315 wersja ostateczna z dnia 26 czerwca 2002 r. dotyczącej postępowania na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 4064/89 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK], uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG koncentrację mającą na celu przejęcie wspólnej kontroli nad spółdzielnią CVK przez spółki Franz Haniel & Cie GmbH i Cementbouw Handel & Industrie BV z zastrzeżeniem przestrzegania pewnych zobowiązań w celu usunięcia problemu pozycji dominującej, jaka powstała na niderlandzkim rynku materiałów do budowy ścian nośnych — Błędna interpretacja art. 1, 2 i 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395, str. 1) i art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1310/97 z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 (Dz.U. L 180, str. 1) — Naruszenie zasady proporcjonalności

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Cementbouw Handel & Industrie BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-
Administrativo — Hiszpania) — Asociación Profesional de
Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia
przeciwko Administración General del Estado**

(Sprawa C-220/06) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Liberalizacja usług pocztowych — Dyrektywy 92/50/EWG i 97/67/WE — Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE — Przepisy krajowe, umożliwiające organom administracji publicznej zawieranie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, ze spółką publiczną, operatorem świadczącym w danym państwie członkowskim pocztowe usługi powszechne, porozumień w sprawie świadczenia usług pocztowych, zarówno zastrzeżonych, jak i niezastrzeżonych)

(2008/C 51/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Wykładnia dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998 r., L 15, str. 14) zmienionej dyrektywą 2002/39/WE (Dz.U. L 176, str. 21) — Porozumienie zawarte z pominięciem zasad dotyczących zamówień publicznych pomiędzy organem administracji państwowej a spółką publiczną dotyczące w szczególności świadczenia usług pocztowych i obejmujące usługi niezastrzeżone dla operatorów usług powszechnych

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ono na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego pozwalającym organom administracji publicznej powierzać, z pominięciem

reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenie usług pocztowych zastrzeżonych zgodnie z dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych, i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne.

- 2) Dyrektywę Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, umożliwiającym organom administracji publicznej powierzanie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenia usług pocztowych niezastzeżonych w rozumieniu dyrektywy 97/67, publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne, jeżeli porozumienia, do których przepisy te mają zastosowanie

— osiągają próg określony w art. 7 ust. 1 dyrektywy 92/50 i

— stanowią umowy w rozumieniu art. 1 lit. a) tej dyrektywy zawarte na piśmie i o charakterze odpłatnym,

sprawdzenie tego jest zaś zadaniem sądu krajowego.

- 3) Artykuły 43 WE, 49 WE i 86 WE oraz zasady równego traktowania, niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową i przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego umożliwiającym organom administracji publicznej powierzanie, z pominięciem reguł udzielania zamówień publicznych, świadczenia usług pocztowych niezastzeżonych w rozumieniu dyrektywy 97/67 publicznej spółce akcyjnej, której kapitał znajduje się w całości w rękach publicznych i która jest w tym państwie operatorem świadczącym pocztowe usługi powszechne, jeżeli porozumienia, do których postanowienia te mają zastosowanie

— nie osiągają odpowiedniego progu określonego w art. 7 ust. 1 dyrektywy 92/50 i

— nie stanowią w rzeczywistości jednostronnego aktu administracyjnego nakładającego obowiązki obciążające jedynie operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne, czyniącego znaczące odstępstwo od jego zwykłych warunków oferty handlowej,

sprawdzenie tego jest zaś zadaniem sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 178 z 29.7.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL przeciwko État belge

(Sprawa C-250/06) (¹)

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Krajowe przepisy nakładające na telewizję kablowe obowiązek rozpowszechniania programów nadawanych przez niektórych nadawców prywatnych („must carry”) — Ograniczenie — Nadrzędny wzgląd interesu ogólnego — Utrzymanie pluralizmu w dwujęzycznym regionie)

(2008/C 51/26)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Strona pozwana: État belge

Przy udziale: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'Etat (Belgia) — Wykładnia art. 49 i 86 traktatu WE — Pojęcie „prawa specjalne” — Nałożenie na przedsiębiorstwa rozpowszechniające programy telewizyjne drogą kablową obowiązku rozprowadzania programów nadawanych przez niektórych nadawców, mających w większości siedzibę na obszarze krajowym

Sentencja

Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie takim przepisom państwa członkowskiego, jakie są przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, nakazującym telewizjom kablowym działającym na danym obszarze tego państwa rozpowszechnianie, na mocy tzw. obowiązku „must carry”, programów telewizyjnych nadawanych przez prywatnych nadawców podległych organom władzy publicznej tego państwa i przez nie wyznaczonych, o ile przepisy te:

— zmiierają do celu leżącego w interesie ogólnym, takiego jak utrzymanie, zgodnie z polityką kulturalną tego państwa członkowskiego, pluralistycznego charakteru oferty programowej telewizji na tym obszarze oraz

— nie są nieproporcjonalne do tego celu, co wymaga, by sposób ich stosowania podlegał przejrzystej procedurze i opierał się na obiektywnych, niedyskryminacyjnych i z góry znanych kryteriach.

Do sądu krajowego należy ocena, czy warunki te zostały spełnione.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 11 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato przeciwko Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA oraz Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA, oraz Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA przeciwko Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

(Sprawa C-280/06) (¹)

(Konkurencja — Nałożenie sankcji w przypadku sukcesji przedsiębiorstw — Zasada osobistej odpowiedzialności — Podmioty podlegające temu samemu organowi władzy publicznej — Prawo krajowe uznające wspólnotowe prawo konkurencji za źródło interpretacji — Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału)

(2008/C 51/27)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Ente tabacchi italiani — ETI SpA, Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc., Philip Morris International Management SA

Strona skarżąca: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Strona skarżąca: Philip Morris Products SA, Philip Morris Holland BV, Philip Morris GmbH, Philip Morris Products Inc. i Philip Morris International Management SA

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Amministrazione autonoma dei monopoli di Stato, Ente tabacchi italiani — ETI SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 81 WE — Kartel dotyczący cen sprzedaży papierosów, naruszający krajowe prawo antytrustowe — Nałożenie na osobę prawną zarządzającą przedsiębiorstwem w charakterze następcy prawnego odpowiedzialności za naruszenia popełnione przez to przedsiębiorstwo przed przejęciem przez tę osobę zarządzania przedsiębiorstwem

Sentencja

Artykuł 81 WE i nast. należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w przypadku podmiotów podlegających temu samemu organowi władzy publicznej działanie stanowiące jednolite naruszenie reguł konkurencji zostało podjęte przez jeden podmiot, a następnie kontynuowane aż do jego zakończenia przez inny podmiot, będący następcą tego pierwszego podmiotu, który jednak nie przestał istnieć, na ten drugi podmiot można nałożyć sankcję za całe naruszenie, jeżeli zostanie ustalone, że te dwa podmioty znajdowały się pod nadzorem wspomnianego organu władzy publicznej.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof-Niemcy) — Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt przeciwko Finanzamt Offenburg

(Sprawa C-281/06) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Działalność nauczania jako działalność dodatkowa — Pojęcie „wynagrodzenia” — Zwrot wydatków związanych z działalnością zawodową — Uregulowania w dziedzinie zwolnienia podatkowego — Przesłanki — Wynagrodzenie wypłacone przez uniwersytet krajowy)

(2008/C 51/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hans-Dieter Jundt, Hedwig Jundt

Strona pozwana: Finanzamt Offenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 49 i 149 WE — Uboczna działalność zawodowa w charakterze wykładowcy u osoby prawnej prawa publicznego (uniwersytet) w zamian za wynagrodzenie, które może być uznane za zwrot wydatków — Przepisy krajowe przewidujące zwolnienie z podatku jedynie takich wynagrodzeń, które zostały wypłacone przez osoby prawne prawa publicznego mające siedzibę w państwie członkowskim.

Sentencja

- 1) *Działalność nauczania wykonywana przez podatnika z państwa członkowskiego na rzecz osoby prawnej prawa publicznego, w tym wypadku uniwersytetu znajdującego się w innym państwie członkowskim, jest objęta zakresem stosowania art. 49 WE, nawet jeśli jest ona wykonywana jako działalność dodatkowa i quasi-honorowa.*
- 2) *Ograniczenie w swobodnym świadczeniu usług polegające na tym, że zgodnie z uregulowaniem krajowym zwolnienie od podatku dochodowego dotyczy jedynie wynagrodzeń za działalność nauczania wykonywaną jako działalność dodatkową, które to wynagrodzenia są wypłacane przez uniwersytety będące osobami prawnymi prawa publicznego i mające siedzibę na terytorium kraju, a nie dotyczy wynagrodzeń, które są wypłacane przez uniwersytet mający siedzibę w innym państwie członkowskim, nie jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego.*
- 3) *Istnienie kompetencji państw członkowskich do decydowania o organizacji swoich systemów edukacyjnych nie skutkuje tym, że uregulowanie krajowe, które zastrzega zwolnienie podatkowe podatnikom wykonującym działalność na rzecz lub na zlecenie krajowych uniwersytetów publicznych, jest zgodne z prawem wspólnotowym.*

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR) przeciwko Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

(Sprawa C-314/06) (¹)

(Dyrektywa 92/12/EWG — Podatki akcyzowe — Oleje mineralne — Ubytki — Zwolnienie z podatku — Siła wyższa)

(2008/C 51/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation — Francja

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Pipeline Méditerranée et Rhône (SPMR)

Strona pozwana: Administration des douanes et droits indirects, Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières (DNRED)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładnia art. 14 ust. 1 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Zwolnienie z podatku przewidziane w ramach systemu zawieszenia dla ubytków wynikających z czynników losowych lub siły wyższej jedynie wówczas, gdy ubytki wynikają z właściwości produktu i powstały w trakcie procesu produkcji przetwarzania, składowania i transportu — Stosowanie tego zwolnienia do ubytku produktu naftowego następującego w wyniku wycieku, a następnie pęknięcia rurociągu eksploatowanego przez właściciela składu.

Sentencja

- 1) *Pojęcie „siła wyższa” w rozumieniu art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej przez dyrektywę Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., obejmuje okoliczności niezależne od właściciela składu, nadzwyczajne i nieprzewidywalne, których konsekwencji nie można było uniknąć, pomimo dochowania w tym celu należytej staranności. Przesłanka, zgodnie z którą okoliczności powinny być niezależne od właściciela składu, nie ogranicza się do okoliczności zewnętrznych wobec niego w sensie materialnym lub psychicznym, lecz obejmuje również okoliczności, które w sposób obiektywny jawią się jako wychodzące spod kontroli właściciela składu lub jako znajdujące się poza sferą jego odpowiedzialności.*
- 2) *Ubytki dotyczące części produktów, które wyciekły z rurociągu, wynikające ze stanu ciekłego tych produktów oraz z właściwości podłoża, na które wyciekły, które to okoliczności przeszkodziły ich odzyskaniu, nie można uznać za „ubytki powstałe w skutek właściwości produktów” w rozumieniu art. 14 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 92/12, zmienionej przez dyrektywę 94/74.*

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen przeciwko GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Sprawa C-337/06) ⁽¹⁾

(Dyrektywy 92/50/EWG i 2004/18 WE — Zamówienia publiczne na usługi — Nadawcy publiczni — Instytucje zamawiające — Podmiot prawa publicznego — Przesłanka, zgodnie z którą działalność nadawcy jest „finansowana w przeważającej części przez państwo”)

(2008/C 51/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Strona pozwana: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

przy udziale: Heinz W. Warnecke

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 1 ust. 9 akapit drugi lit. c) i art. 16 lit. b) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, str. 114) — Udzielenie przez stowarzyszenie nadawców radiowo-telewizyjnych finansowanych pośrednio przez Państwo zamówienia na usługi porządkowe bez formalnej procedury przetargu o zasięgu europejskim — Pojęcie „instytucji zamawiającej”

Sentencja

1) Artykuł 1 lit. b) akapit drugi tiret trzecie wariant pierwszy dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się

do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi powinien być interpretowany w ten sposób, że finansowanie w przeważającej części przez państwo ma miejsce wówczas, gdy nadawcy publiczni, tacy jak w postępowaniu przed sądem krajowym, są finansowani w przeważającej części z opłat ponoszonych przez posiadaczy odbiorników, nałożonych, obliczanych i pobieranych według zasad takich jak omawiane w postępowaniu przed sądem krajowym.

2) Artykuł 1 lit. b) akapit drugi tiret trzecie wariant pierwszy dyrektywy 92/50 powinien być interpretowany w ten sposób, że w przypadku finansowania działalności nadawców publicznych, takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, w sposób wskazany w ramach analizy pierwszego pytania prejudycjalnego, przesłanka „finansowania przez państwo” nie wymaga bezpośredniej ingerencji państwa lub innych władz publicznych przy udzielaniu przez nadawcę zamówienia publicznego takiego, jak w postępowaniu przed sądem krajowym.

3) Artykuł 1 lit. a) pkt iv) dyrektywy 92/50 powinien być interpretowany w ten sposób, że zgodnie z tym przepisem jedynie zamówienia publiczne na usługi w nim wskazane są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Włochy) — Frigerio Luigi & C. Snc przeciwko Comune di Triuggio

(Sprawa C-357/06) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 92/50/EWG — Zamówienia publiczne na usługi — Przepisy krajowe zastrzegające na rzecz spółek kapitałowych możliwość udzielenia zamówień na lokalne usługi publiczne świadczone w interesie gospodarczym — Zgodność)

(2008/C 51/31)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frigerio Luigi & C. Snc

Strona pozwana: Comune di Triuggio

Przy udziale: Azienda Servizi Multisetoriali Lombarda — A.S.M. L. SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Wykładnia art. 39, 43, 48 i 81 WE, art. 26 ust. 2 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209, str. 1), art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, str. 114), art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 75/442 EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39) oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114, str. 9) — Procedura udzielania zamówień publicznych na usługi — Usługi w zakresie higieny środowiska — Krajowe uregulowania, zgodnie z którymi zamówienia na usługi gospodarowania odpadami i unieszkodliwiania odpadów mogą być udzielane wyłącznie na rzecz spółek kapitałowych

Sentencja

Artykuł 26 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi zmienionej dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. sprzeciwia się przepisom krajowym, takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, uniemożliwiającym przedstawienie ofert w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na usługi, którego wartość przekracza próg uzasadniająca zastosowanie dyrektywy 92/50, kandydatom i oferentom, którzy zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego są uprawnieni do świadczenia danej usługi, również tym, stanowiącym grupę usługodawców, jedynie na podstawie tego, że ich forma prawna nie odpowiada szczególnej kategorii osób prawnych, jaką są spółki kapitałowe. Do sądu krajowego należy — w ramach maksymalnego zakresu uznania, jakie daje mu prawo krajowe — dokonanie wykładni oraz zastosowanie przepisu prawa krajowego zgodnie z wymogami prawa wspólnotowego, a w razie, gdy taka wykładnia zgodna nie jest możliwa, niezastosowanie każdego przepisu prawa krajowego, który byłby sprzeczny z takimi wymogami.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Lyon — Francja) — Cedilac SA przeciwko Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-368/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia — Zasady natychmiastowego odliczenia i neutralności podatkowej — Przeniesienie nadwyżki podatku VAT na kolejny okres lub jego zwrot — Zasada przesunięcia o miesiąc — Przepisy przejściowe — Utrzymanie w mocy wyjątków)

(2008/C 51/32)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Lyon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cedilac SA

Strona pozwana: Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Lyon — Wykładnia art. 17 i art. 18 ust. szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Sposoby wykonywania prawa do odliczenia podatku TVA obciążającego cenę świadczenia podlegającego opodatkowaniu w przypadku, gdy kwota dozwolonych odliczeń przekracza kwotę podatku podlegającego zapłacie za dany okres rozliczeniowy — Przeniesienie nadwyżki na następny okres lub jej zwrot

Sentencja

Artykuł 17 i art. 18 ust. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się stosowaniu regulacji krajowej, takiej jak regulacja przejściowa przewidziana w ustawie nr 93-859 z dnia 22 czerwca 1993 r. zmieniającej ustawę budżetową na 1993 r., która towarzyszy uchyleniu przepisu krajowego stanowiącego dopuszczalne odstępstwo na podstawie art. 28 ust. 3 lit. d) tej dyrektywy, o ile sąd krajowy stwierdzi, że regulacja ta stosowana w danym przypadku ogranicza skutki wspomnianego przepisu krajowego mającego charakter odstępstwa.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, London — Zjednoczone Królestwo) — Asda Stores Ltd przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-372/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Przepisy wykonawcze — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Załącznik 11 — Niepreferencyjne pochodzenie towarów — Odbiorniki telewizyjne — Pojęcie „istotnego przetworzenia lub obróbki” — Kryterium wartości dodanej — Ważność i wykładnia — Układ stowarzyszeniowy EWG-Turcja — Decyzja nr 1/95 Rady Stowarzyszenia — Bezpośrednia skuteczność — Wykładnia)

(2008/C 51/33)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, London

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asda Stores Ltd

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, London — Zgodność z prawem wspólnotowym załącznika nr 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1) — Reguły określania niepreferencyjnego pochodzenia towaru — Odbiorniki telewizji kolorowej wyprodukowane w Turcji, których kineskopy pochodzą z Chin lub Korei

Sentencja

- 1) Analiza pytania pierwszego nie wykazała jakiegokolwiek elementu, który mógłby wpłynąć na ważność przepisów zawartych w kolumnie 3, w pozycji 8528 Nomenklatury Scalonej wymienionej w załączniku 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.
- 2) Przepisy zawarte w kolumnie 3, w pozycji 8528 Nomenklatury Scalonej wymienionej w załączniku 11 do rozporządzenia nr 2454/93 należy interpretować w ten sposób, że dla obliczenia wartości nabytej przez odbiorniki telewizji kolorowej przy ich wytworzeniu w warunkach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, nie należy odrębnie określać niepreferencyjnego pochodzenia oddzielnej części, takiej jak płyta głowna.
- 3) Artykuł 44 decyzji nr 1/95 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wprowadzenia w życie ostatniego etapu unii celnej w związku z art. 47 ust. 1-3 protokołu dodatkowego podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli

oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r., załączonego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją podpisanego w Ankarze w dniu 12 września 1963 r. z jednej strony przez Republikę Turcji, a z drugiej przez państwa członkowskie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Wspólnotę, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty na mocy decyzji Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. oraz art. 45 i 46 rzeszonej decyzji nr 1/95 nie są bezpośrednio skuteczne przed sądami krajowymi i nie umożliwiają indywidualnym podmiotom gospodarczym powołania się w uzasadniony sposób na ich naruszenie w celu zakwestionowania obowiązku zapłaty ceł antydumpingowych, które w innym przypadku podlegałyby zapłacie. Artykuł 47 decyzji nr 1/95 jest bezpośrednio skuteczny i podmioty prawa, wobec których znajduje on zastosowanie mają prawo powołać się na niego przed sądami państw członkowskich.

- 4) Artykuł 47 decyzji nr 1/95 należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga on, aby informacje, które umawiające się strony, przyjmujące środki antydumpingowe, powinny przekazać Połączonemu Komitetowi ds. Unii Celnej na podstawie art. 46 decyzji nr 1/95 lub Radzie Stowarzyszenia na podstawie art. 47 ust. 2 protokołu dodatkowego, zostały przekazane podmiotom gospodarczym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH przeciwko Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-374/06) ⁽¹⁾

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Dyrektywa 92/12/EWG — Wyroby objęte podatkiem akcyzowym — Znaki skarbowe — Odstępstwo z naruszeniem prawa od systemu zawieszenia podatku — Kradzież — Dopuszczenie do konsumpcji w państwie członkowskim kradzieży — Brak zwrotu kosztu znaków skarbowych innego państwa członkowskiego nałożonych już na kradzione wyroby)

(2008/C 51/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BATIG Gesellschaft für Beteiligungen mbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, str. 1) — Odmowa zwrotu przez państwo członkowskie kwoty zapłaconej z tytułu otrzymania znaków skarbowych nałożonych na wyroby tytoniowe, które następnie w sposób niezgodny z prawem zostały wyłączone z systemu zawieszenia podatku na terytorium innego państwa członkowskiego, co wywołało obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w owym innym państwie członkowskim — Kradzież papierosów

Sentencja

Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia Rady (WE) nr 807/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r. dostosowującego do decyzji 1999/468/WE przepisy odnoszące się do komitetów wspomagających Komisję w wykonywaniu jej uprawnień wykonawczych ustanowionych w instrumentach Rady przyjętych zgodnie z procedurą konsultacji (jednomyślność) nie stoi na przeszkodzie stosowania przepisów państwa członkowskiego, które wykluczają możliwość zwrotu kwoty zapłaconej tytułem nabycia znaków skarbowych wydanych przez to państwo członkowskie w przypadku, gdy znaki skarbowe zostały nałożone na wyroby objęte podatkiem akcyzowym przed dopuszczeniem ich do konsumpcji w tymże państwie członkowskim, a wyroby te zostały skradzione w innym państwie członkowskim, co wywołało obowiązek zapłaty podatku akcyzowego w owym innym państwie członkowskim, i gdy nie przedstawiono dowodu na to, że skradzione wyroby nie będą sprzedawane w państwie członkowskim, które wydało znaki skarbowe.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Landesanstalt für Landwirtschaft przeciwko Franz Götz

(Sprawa C-408/06) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Działalność gospodarcza — Podatnicy — Podmioty prawa publicznego — Agencja sprzedaży kwot mlecznych — Działalność rolnych agencji skupu interwencyjnego i sklepów dla personelu — Znaczące zakłócenie konkurencji — Rynek geograficzny)

(2008/C 51/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landesanstalt für Landwirtschaft

Strona pozwana: Franz Götz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 4 ust. 5 akapit drugi i trzeci oraz załącznika D pkt 7 i 12 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Wystawianie faktur bez odrębnego wskazania podatku VAT z tytułu ilości referencyjnych dla mleka — Ocena, czy podmiot utworzony przez Land i zajmujący się sprzedażą ilości referencyjnych dla mleka producentom mleka w zamian za wynagrodzenie ma charakter podatnika

Sentencja

- 1) Agencja sprzedaży kwot mlecznych nie jest ani rolną agencją skupu interwencyjnego w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy Rady 2001/4/WE z dnia 19 stycznia 2001 r., w związku z pkt 7 załącznika D do niej, ani sklepem dla personelu w rozumieniu powołanego art. 4 ust. 5 akapit trzeci w związku z pkt 12 załącznika D do tejże dyrektywy.
- 2) Nieopodatkowanie agencji sprzedaży kwot mlecznych w zakresie czynności, które dokonuje lub działalności, którą prowadzi w charakterze organu władzy publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 5 szóstej dyrektywy 77/388, w brzmieniu wynikającym z dyrektywy 2001/4, nie może wywoływać znaczącego zakłócenia konkurencji ze względu na okoliczność, że agencja ta nie styka się — w sytuacji takiej, jak rozpatrywana w sprawie przed sądem krajowym — z podmiotami prywatnymi świadczącymi usługi pozostające w stosunku konkurencji z usługami publicznymi. Jako że stwierdzenie to odnosi się do wszystkich agencji sprzedaży kwot mlecznych działających na danym obszarze przenoszenia określonym przez państwo członkowskie, należy wskazać, iż obszar ten stanowi właściwy rynek geograficzny dla celów ustalenia, czy wystąpiło znaczące zakłócenie konkurencji.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt przeciwko Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

(Sprawa C-436/06) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Opodatkowanie — Podatki dochodowe — Przepisy krajowe dotyczące opodatkowania zysków osiągniętych ze zbycia udziałów (akcji) spółek kapitałowych)

(2008/C 51/36)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Per Grønfeldt, Tatiana Grønfeldt

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 56 WE — Opodatkowanie zysków ze zbycia udziałów w spółkach kapitałowych — Przepisy krajowe uzależniające opodatkowanie od warunku posiadania udziału kapitałowego w spółce wynoszącego co najmniej 10 %, jeżeli spółka podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych w tym państwie członkowskim, a wynoszącego co najmniej 1 %, gdy spółka ma siedzibę w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 56 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisów państwa członkowskiego, takich jak rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym, na mocy których zyski osiągnięte z tytułu zbycia udziałów lub akcji w spółce kapitałowej z siedzibą w innym państwie członkowskim są niezwłocznie opodatkowane w 2001 r. w przypadku, gdy w ciągu ostatnich pięciu lat zbywca posiadał — bezpośrednio lub pośrednio — udział w kapitale spółki wynoszący co najmniej 1 %, podczas gdy zyski osiągnięte z tytułu zbycia na takich samych warunkach udziałów lub akcji w spółce kapitałowej z siedzibą w tym pierwszym państwie członkowskim, podlegającej nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku od osób prawnych, są opodatkowane w 2001 r. tylko w przypadku posiadania istotnego udziału wynoszącego przynajmniej 10 %.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)) — FBTO Schadeverzekeringen NV przeciwko Jackowi Odenbreitowi

(Sprawa C-463/06) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej — Bezpośrednie powództwo poszkodowanego przeciwko ubezpieczycielowi — Zasada właściwości sądu miejsca zamieszkania poszkodowanego)

(2008/C 51/37)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FBTO Schadeverzekeringen NV

Strona pozwana: Jack Odenbreit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 9 ust. 1 lit. b) i art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, str. 1) — Powództwo przeciwko ubezpieczycielowi w zakresie odpowiedzialności cywilnej w państwie członkowskim, na którego terytorium poszkodowany ma swoje miejsce zamieszkania — Pojęcie uposażonego z tytułu ubezpieczenia

Sentencja

Odesłanie w art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych do art. 9 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że poszkodowany może wytoczyć powództwo bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi przed sądem państwa członkowskiego, w którym poszkodowany ma miejsce zamieszkania, o ile takie bezpośrednie powództwo jest dopuszczalne i ubezpieczyciel ma siedzibę na terytorium jednego z państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-481/06) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zamówienia publiczne — Naruszenie art. 6 ust. 3 dyrektywy 93/36/WE — Ogólne zasady wynikające z Traktatu — Zasada równego traktowania i obowiązek zachowania przejrzystości — Uregulowania krajowe umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawy niektórych materiałów medycznych)

(2008/C 51/38)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i Ch. Lewis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: S. Chala i D. Tsagkaraki, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, str. 1), oraz naruszenie obowiązku zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji — Uregulowania krajowe dzielące na poszczególne kategorie wszystkie substancje używane w medycynie i ustalające dla każdej z tych kategorii cenę maksymalną — Uregulowania, które stanowią ramy prawne umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawy całych grup tego rodzaju towarów, które uznaje się za niedające się porównać

Sentencja

1) Poprzez utrzymanie w mocy art. 7 ust. 2 ustawy nr 2955/2001 w sprawie dostaw dla szpitali i innych regionalnych jednostek ochrony zdrowia i profilaktyki zdrowotnej oraz innych przepisów, a także przepisów wykonawczych zawartych we wspólnych rozporządzeniach ministrów DY6a/oik. 38644 i DY6a/oik. 38609 z 12 kwietnia 2005 r. Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, zmienionej dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r., a także ogólnym zasadom wynikającym z Traktatu, a w szczególności zasadzie równego traktowania i obowiązkowi zachowania przejrzystości.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Road Air Logistics Customs BV

(Sprawa C-526/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny oraz rozporządzenie wykonawcze — Tranzyt wspólnotowy — Naruszenie — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym nastąpiły naruszenie — Nieprzyznanie trzymiesięcznego terminu na przedstawienie tego dowodu — Zwrot należności celnych — Pojęcie „kwoty prawnie należnej”)

(2008/C 51/39)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Road Air Logistics Customs BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) i art. 379 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1) — Zwrot lub umorzenie należności celnych — Kwota prawnie nienależna — Określenie miejsca powstania długu celnego

Sentencja

Artykuł 236 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWG) z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że fakt, iż krajowe organy celne nie określiły, zgodnie z art. 379 rozporządzenia Komisji (EWG) z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, miejsca, w którym powstał dług celny, nie powoduje, że kwota należności celnych nie jest prawnie należna.

Jednakże państwo członkowskie, do którego należy urząd wyjścia, może przystąpić do pokrycia należności celnych przywozowych wyłącznie, jeśli zgodnie z art. 379 ust. 2 rozporządzenia nr 2454/93 powiadomi głównego zobowiązanego, że przysługuje mu trzymiesięczny termin na dostarczenie dowodu miejsca, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, i gdy w terminie tym dowód ten nie zostanie dostarczony.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-528/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/98/WE — Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego — Brak transpozycji w terminie)

(2008/C 51/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: E. Montaguti, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (Przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 345, s. 90)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 42 z 24.2.2007 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-85/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/60/WE — Artykuł 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 — Wspólna polityka w dziedzinie wody — Obszar dorzecza — Sprawozdanie podsumowujące i analizy — Brak powiadomienia)

(2008/C 51/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik i M. G. Fiengo, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, s. 1) — Brak złożenia sprawozdań podsumowujących z analiz wymaganych na podstawie art. 5 w odniesieniu do niektórych obszarów dorzecza — Brak sporządzenia sprawozdań podsumowujących i analizy i przeglądów przewidzianych w art. 5 ust. 1 dyrektywy

Sentencja

- 1) W odniesieniu do pilotażowego obszaru dorzecza Serchio i części dorzeczy wschodnich Alp oraz północnych, środkowych i południowych Apeninów nie składając sprawozdania podsumowującego analizy wymagane na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 tej dyrektywy, oraz nie sporządzając analiz i przeglądów, o których mowa w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 tej dyrektywy.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007 r.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-244/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/50/WE — Interoperacyjność transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 51/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej (Dz.U. L 164, str. 114)

Sentencja

- 1) Nie wprowadzając w życie w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu
Szwecji

(Sprawa C-257/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/17/WE — Koordynacja procedur udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 51/43)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Kukovec oraz K. Nyberg, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciel: A. Falk, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów koniecznych do zastosowania się do dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, str. 1)

Sentencja

- 1) Nie wprowadzając w życie w wyznaczonym terminie przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 18 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Portugalskiej

(Sprawa C-284/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa — Dyrektywa 2005/51/WE — Zamówienia publiczne — Procedury udzielania zamówień publicznych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2008/C 51/44)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Caeiros, D. Kukovec i P. Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (Przedstawiciel: L. Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Brak przyjęcia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/51/WE z dnia 7 września 2005 r. zmieniającej załącznik XX do dyrektywy 2004/17/WE i załącznik VIII do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych (Dz.U. L 257, str. 127)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/51/WE z dnia 7 września 2005 r. zmieniającej załącznik XX do dyrektywy 2004/17/WE i załącznik VIII do dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamówień publicznych, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 grudnia 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu
Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-294/07) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/38/WE — Prawo obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2008/C 51/45)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Maidani, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, str. 77 oraz sprostowania: Dz.U. 2004, L 229, str. 35 i Dz.U. 2005, L 197, str. 34).

Sentencja

- 1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 8.9.2007 r.

Postanowienie Trybunału z dnia 4 listopada 2007 r. — Fred Olsen, SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-320/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Transport morski — Żegluga morska — Pomoc istniejąca — Nowa pomoc — Pomoc mogąca zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Usługa leżąca w powszechnym interesie gospodarczym — Odwołanie w oczywisty sposób częściowo niedopuszczalne i częściowo niezasadne)

(2008/C 51/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Fred Olsen, S.A. (przedstawiciel: R. Marín Correa, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. L. Buendía Sierra i R. Vidal Puig, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abak, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 15 czerwca 2005 r. w sprawie T-17/02 Fred Olsen, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2001 r. dotyczącej przyznania pomocy państwa NN/48/2001 — Hiszpania — Pomoc przyznana na rzecz spółki transportu morskiego Transmediterránea (Dz.U. 2002, C 96, str. 4)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fred Olesn, S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii ponosi swoje własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 września 2007 r. — Miguel Torres, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Bodegas Muga, SA

(Sprawa C-405/06) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego „Torre Muga” — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy słowny międzynarodowy i krajowy znak towarowy „TORRES” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Odrzucenie sprzeciwu)

(2008/C 51/47)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Miguel Torres, SA (przedstawiciel: E. Armijo Chávarri, abogado)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. de Medrano Caballero, pełnomocnik), Bodegas Muga, SA (przedstawiciel: F. Porcuna de la Rosa, abogado)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 11 lipca 2006 r. w sprawie T-247/03 Miguel Torres, SA przeciwko OHIM i Bodega Muga, SA, na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 kwietnia 2003 r. (sprawa R 998/2001-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Miguel Torres, SA a Bodega Muga, SA.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Miguel Torres, SA zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Postanowienie Trybunału z dnia 6 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Stahlwerk Ergste Westig GmbH przeciwko Finanzamt Düsseldorf-Mettmann

(Sprawa C-415/06) ⁽¹⁾

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Odpowiedź, która może zostać w sposób jednoznaczny wyprowadzona z orzecznictwa — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy — Spółka posiadająca stałe zakłady w państwach trzecich — Uwzględnienie strat poniesionych przez te zakłady)

(2008/C 51/48)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stahlwerk Ergste Westig GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Düsseldorf-Mettmann

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 56 WE, art. 57 ust. 1 WE i art. 58 WE — Odliczenie straty poniesionej w związku z działalnością stałego zakładu położonego w państwie trzecim od podlegającego opodatkowaniu dochodu spółki krajowej — Odmowa odliczenia uzasadniona dwustronną umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z tym państwem trzecim

Sentencja

Krajowy system podatkowy, na podstawie którego spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim ustalając zyski nie może odliczyć strat związanych z zakładem położonym w państwie trzecim, wpływa w istotny sposób na wykonywanie swobody działalności gospodarczej w rozumieniu art. 43 WE i art. 48 WE. Nie można powoływać się na te postanowienia w sytuacji dotyczącej takiego zakładu położonego w państwie trzecim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 26 października 2007 r. — PTV Planung Transport Verkehr AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-512/06 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Słowne oznaczenie map&guide)

(2008/C 51/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PTV Planung Transport Verkehr AG (przedstawiciel: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (Przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 10 października 2006 r. w sprawie T-302/03 PTV przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wniosek o rejestrację słownego znaku towarowego „map&guide” dla niektórych towarów i usług należących do klas 9, 41 i 42 — Charakter odróżniający znaku towarowego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) PTV Planung Transport Verkehr AG pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

**Postanowienie Trybunału z dnia 27 listopada 2007 r. —
Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar
przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-163/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dopuszczalność — Zasadnicze wymagania formalne — Wymóg reprezentacji osób fizycznych i prawnych przez adwokata uprawnionego do występowania przed sądem jednego z państw członkowskich — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2008/C 51/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi, Musa Akar (przedstawiciel: C. Şahin, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. van Nuffel oraz F. Hoffmeister, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 17 stycznia 2007 r. w sprawie T-129/06 Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi i Musa Akar przeciwko Komisji, odrzucającego jako niedopuszczalną skargę mającą za przedmiot, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 grudnia 2005 r. dotyczącej udzielenia zamówienia na budowę placówek edukacyjnych w prowincjach Siirt i Diyarbakir oraz po drugie, zawieszenie odnośnego postępowania przetargowego — Brak pouczenia w zaskarżonej decyzji w przedmiocie wymogu reprezentacji skarżącego przez adwokata uprawnionego do reprezentowania przed sądem jednego z państw członkowskich — Wniesienie prawidłowo sformułowanej skargi po terminie

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Ltd Sirketi i Musa Akar zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

**Postanowienie Trybunału z dnia 19 października 2007 r. —
Derya Beyatli przeciwko Komisji Wspólnot
Europejskich**

(Sprawa C-238/07 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Otwarty konkurs dla obywateli Republiki Cypryjskiej — Ogłoszenie o konkursie — Termin — Zażalenie — Pismo zaadresowane do szefa przedstawicielstwa Komisji na Cyprze)

(2008/C 51/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Derya Beyatli (przedstawiciel: A. Demetriades, dikigorosd)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i M. H. Kraemer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 5 marca 2007 r. w sprawie T-455/04 Beyatli i Candan przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/A/1/03 mającego na celu utworzenie rezerwy zastępców administratorów posiadających obywatelstwo cypryjskie, o niedopuszczeniu skarżących do egzaminów ustnych tego konkursu — Termin na wniesienie skargi stosownie do art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) D. Beyatli zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile di Modena (Włochy) w dniu 1 października 2007 r. — Alberto Severi, Cavazzuti e figli przeciwko Regione Emilia-Romagna

(Sprawa C-446/07)

(2008/C 51/52)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale civile di Modena

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alberto Severi, Cavazzuti e figli

Strona pozwana: Regione Emilia-Romagna

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 3 rozporządzenia EWG nr 2081/92 (obecnie art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia WE nr 510/06 ⁽¹⁾) w związku z art. 2 dekretu ustawodawczego 109/92 (art. 2 dyrektywy 2000/13/WE ⁽²⁾) należy dokonywać w ten sposób, że nazwa produktu spożywczego zawierająca odniesienia geograficzne, w stosunku do której przekazany do Komisji Europejskiej wniosek o zarejestrowanie jako chroniona nazwa pochodzenia (ChNP) lub jako chronione oznaczenie geograficzne (ChOG), w rozumieniu wskazanych rozporządzeń, został na poziomie krajowym „odrzucony” lub wstrzymany, powinna być uznana za nazwę rodzajową, przynajmniej w odniesieniu do okresu, w którym takie „odrzuconie” lub wstrzymanie wywołuje skutki;
- 2) Czy wykładni art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 3 rozporządzenia EWG nr 2081/92 (obecnie art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 2 rozporządzenia WE nr 510/06) w związku z art. 2 dekretu ustawodawczego 109/92 (art. 2 dyrektywy 2000/13/WE) należy dokonywać w ten sposób, że nazwa produktu spożywczego zawierająca odwołanie do miejsca, nie zarejestrowana jako chroniona nazwa pochodzenia (ChNP) lub jako chronione oznaczenie geograficzne (ChOG), w rozumieniu wskazanych rozporządzeń, może być zgodnie z prawem stosowana na rynku europejskim przez producentów, którzy stosowali ją w dobrej wierze i w sposób ciągły przez długi okres czasu przed wejściem w życie rozporządzenia EWG nr 2081/92 (obecnie rozporządzenia WE nr 510/06) i w okresie następującym po tym wejściu w życie;
- 3) Czy wykładni art. 15 ust. 2 dyrektywy EWG 89/104 ⁽³⁾ dotyczącej zbliżenia krajowych przepisów odnoszących się do znaków towarowych, należy dokonywać w ten sposób, że podmiot uprawniony do stosowania na produkcie spożywczym znaku wspólnego, zawierającego odniesienie geogra-

ficzne, nie może zakazać producentom produktu, mającego takie same cechy, oznaczenia go nazwą podobną do nazwy występującej w znaku wspólnym, jeżeli wskazani producenci stosowali taką nazwę w dobrej wierze w sposób ciągły i przez długi okres czasu poprzedzający dzień zarejestrowania rzeczonoego znaku wspólnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 109, str. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 40, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-141/06 Glaverbel SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 21 listopada 2007 r. przez AGC Flat Glass Europe SA, wcześniej Glaverbel SA

(Sprawa C-513/07 P)

(2008/C 51/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: AGC Flat Glass Europe SA, wcześniej Glaverbel SA (przedstawiciele: adwokaci S. Möbus i T. Koerl)

Dруга strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-141/06 dotyczącej wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 3183068;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący twierdzi, że zaskarżony wyrok Sądu Pierwszej Instancji opiera się na błędnej wykładni art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ wynikającej z nieprawidłowej oceny docelowego kręgu odbiorców oraz terytorium, które należało rozpatrzyć.

1. Wbrew ocenie dokonanej przez Sąd Pierwszej Instancji docelowy krąg odbiorców składa się ze specjalistów w zakresie przemysłu hutniczego. Sąd Pierwszej Instancji błędnie zastosował zatem art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 w zakresie oceny docelowego kręgu odbiorców.

2. Wbrew ocenie dokonanej przez Sąd Pierwszej Instancji strona pozwana dokonała niewłaściwej oceny przedstawionych dowodów, jeżeli chodzi o charakter odróżniającego nabyty dla każdego z państw członkowskich osobno, gdyż ocena ta wydaje się pozostawać w niezgodzie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94, który wymaga nabycia charakteru odróżniającego w następstwie używania w całej Wspólnocie. Zamiast dokonywać oceny liczby państw członkowskich, strona pozwana winna była zbadać przedstawione dowody w całości i dokonać oceny, czy składają się one na spójny wizerunek używania mającego miejsce w wystarczająco dużej strefie geograficznej w wystarczająco długim okresie przed datą zgłoszenia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (wielka izba) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04 Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 22 listopada 2007 r. przez Królestwo Szwecji

(Sprawa C-514/07 P)

(2008/C 51/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i S. Johannesson)

Druga strona postępowania: Association de la presse internationale ASBL (API) i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie nieważności pkt 2 sentencji wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-36/04,
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 listopada 2003 r. w całości zgodnie z żądaniami przedstawionymi przez API przed Sądem Pierwszej Instancji, a więc także w odniesieniu do odmowy dostępu do dokumentów przekazanych przez Komisję w sprawach T-209/01 Honeywell przeciwko Komisji, T-210/01 General Electric przeciwko Komisji i C-203/03 Komisja przeciwko Austrii,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wydając zaskarżony wyrok, Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo wspólnotowe, ponieważ nie stwierdził nieważności decyzji Komisji w całości.

2. Z jednej strony Sąd Pierwszej Instancji uznał, że w świetle art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (¹) instytucje są zobowiązane do dokonania oceny, czy ujawnienie mogłoby naruszyć, w sposób szczególnie i konkretny, interes chroniony wyjątkiem. Jedynie w takim przypadku wyjątek może stanowić podstawę odmowy ujawnienia dokumentu. Takiej oceny należy dokonać w odniesieniu do każdego pojedynczego dokumentu. Skarżąca zgadza się z tym wnioskiem.

3. Z drugiej strony Sąd Pierwszej Instancji uznał jednak, że w tym konkretnym przypadku Komisja nie była zobowiązana do dokonania takiej oceny, jako że w odniesieniu do dokumentów przedstawionych w zawisłych sprawach istnieje ogólny wymóg poufności aż do momentu przeprowadzenia rozprawy. Wspomniany ogólny wymóg poufności opiera się po pierwsze na prawie do rzetelnego procesu przed bezstronnym sądem, a po drugie na tym, że Komisja powinna mieć możliwość ochrony swoich interesów jako strona postępowania. W związku z powyższym Sąd Pierwszej Instancji uznał, że Komisja nie dokonała błędnej oceny, odmawiając dostępu do dokumentów.

4. Zdaniem skarżącej ten ostatni wniosek jest niezgodny z obowiązkiem zbadania kwestii ujawnienia pod kątem treści konkretnego dokumentu. Wydając wyrok, Sąd Pierwszej Instancji naruszył więc prawo wspólnotowe.

(¹) Dz.U. L 145, str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-535/07)

(2008/C 51/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Sauer i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony

dzikiego ptactwa ⁽¹⁾, względnie z art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾, w ten sposób, że

- a) obszary najbardziej odpowiednie w Austrii pod względem liczby i powierzchni dla zachowania gatunków ptactwa nie zostały prawidłowo sklasyfikowane („Hansag” w kraju związkowym Burgenland) lub rozgraniczone („Niedere Tawern” w kraju związkowym Styria) na podstawie kryteriów ornitologicznych jako obszary specjalnej ochrony zgodnie z art. 4 ust. 1 lub 2 dyrektywy ptasiej i
- b) część sklasyfikowanych dotychczas specjalnych obszarów ochrony nie otrzymała ochrony prawnej spełniającej wymogi określone w art. 4 ust. 1 lub 2 dyrektywy ptasiej lub art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy siedliskowej;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 4 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 79/409/EWG (dyrektywa ptasia) zobowiązuje państwa członkowskie do sklasyfikowania jako obszarów specjalnej ochrony (OSO) wszystkich obszarów najbardziej odpowiednich pod względem liczby i powierzchni dla zachowania gatunków wymienionych w załączniku I do dyrektywy oraz do podjęcia odpowiednich działań w odniesieniu do regularnie występujących gatunków wędrownych niewymienionych w załączniku I. BSG powinien otrzymać status prawny, który jest odpowiedni dla zagwarantowania m.in. zachowania i rozmnażania gatunków ptaków wymienionych w załączniku I do dyrektywy oraz rozmnażania, pierzenia i zimowania regularnie występujących gatunków wędrownych niewymienionych w załączniku I. Ponieważ zgodnie z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (dyrektywa siedliskowa) obowiązki wynikające m.in. z art. 6 ust. 2 tej dyrektywy w odniesieniu do OSO zastępują obowiązki wynikające z art. 4 ust. 4 zdanie pierwsze dyrektywy ptasiej, status ochrony prawnej powinien gwarantować ponadto, że nie dojdzie tam do pogorszenia stanu siedlisk gatunków, dla których obszary te zostały sklasyfikowane, ani do istotnego niepokojenia tych gatunków.

Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom wynikającym z tych przepisów prawa wspólnotowego, nie dokonując klasyfikacji obszaru „Hansag” jako OSO, nie wyznaczając granic OSO „Niedere Tawern” zgodnie z wymogami dyrektywy ptasiej i w końcu nie przyznając części sklasyfikowanych dotychczas OSO ochrony prawnej spełniającej wymogi ww. przepisów.

Chociaż Republika Austrii uznaje konieczność sklasyfikowania obszaru „Hansag” jako OSO i wielokrotnie potwierdziła zamiar dokonania takiej klasyfikacji, nie wykonała swojego obowiązku dokonania klasyfikacji przed upływem terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii.

Wyznaczenie granic obszaru „Niedere Tawern” niezgodne z wymogami dyrektywy ptasiej dotyczy z jednej strony niewystar-

czającego uwzględnienia wymaganych siedlisk mornela, a z drugiej strony niewystarczającego uwzględnienia stwierdzonych siedlisk określonych gatunków ptaków leśnych lub gatunków dzięcioła zielonosiwego (*Picus canus*) i jarząbka (*Bonasa bonasia*). Państwa członkowskie mają wprawdzie pewien zakres uznania przy wyborze i wyznaczaniu OSO, jest on jednak ograniczony tym, że klasyfikacja tych obszarów podlega określonym kryteriom ornitologicznym wymienionym w dyrektywie. W szczególności przy wyborze i wyznaczaniu granic OSO państwo członkowskie nie jest uprawnione do uwzględnienia wymogów ekonomicznych, o których mowa w art. 2 dyrektywy ptasiej lub art. 6 ust. 4 dyrektywy siedliskowej.

Jeżeli chodzi o status ochrony prawnej sklasyfikowanych dotychczas OSO w Austrii, dla obszaru, który spełnia kryteria klasyfikacji jako OSO, należy podjąć „specjalne środki ochrony” występującego tam ptactwa, a ponadto należy dokładnie ustalić niezbędne środki ochrony i dostosować je do szczególnych warunków środowiskowych danego OSO i występujących tam gatunków. Zawarte w prawnych instrumentach ochrony specjalne cele ochrony danych gatunków w rozumieniu art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy ptasiej względnie specjalne cele ochrony w rozumieniu art. 6 ust. 2 dyrektywy siedliskowej wraz z koniecznymi konkretnymi działaniami i obowiązkami (zakazy i nakazy) w odniesieniu do danego obszaru muszą mieć również charakter wiążący i być wystarczająco znane. Po sprawdzeniu regulacji obowiązujących w poszczególnych krajach związkowych można stwierdzić, że przewidziany w nich status ochrony prawnej nie odpowiada ww. wymogom i dlatego zgodnie z przepisami dyrektywy ptasiej i siedliskowej nie może być uznany za wystarczający.

⁽¹⁾ Dz.U. L 103, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-536/07)

(2008/C 51/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Kukovec i R. Sauer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy przepisów art. 7 w związku z art. 11 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (¹), ze względu na to, że miasto Kolonia zawarło ze spółką Grundstücksgesellschaft Köln Messe 15 bis 18 GbR (która w międzyczasie przekształciła się w spółkę Grundstücksgesellschaft Köln Messe 8-11) umowę z dnia 6 sierpnia 2004 r. bez przeprowadzenia przetargu z europejskim ogłoszeniem o zamówieniu, zgodnie z ww. przepisami.
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 7 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (zwanej dalej „dyrektywą”) instytucje zamawiające są zobowiązane do przestrzegania określonych procedur przy udzielaniu zamówień publicznych na roboty budowlane. Zasadą jest tutaj stosowanie procedury otwartej lub ograniczonej, a jedynie w drodze wyjątku i w ściśle określonych okolicznościach można zastosować procedurę negocjacyjną. Powstanie prawdziwej konkurencji w dziedzinie zamówień publicznych wymaga ponadto, by zamówienia, których zamierza się udzielić były ogłaszane co do zasady w całej Wspólnocie. Artykuł 11 dyrektywy zawiera właściwe przepisy w zakresie ogłaszania.

Skarga dotyczy zamówienia na roboty budowlane, którego miasto Kolonia udzieliło prywatnej spółce inwestycyjnej, nie przestrzegając obowiązujących procedur, w szczególności w zakresie ogłaszania. Przedmiotem zamówienia była budowa czterech nowych hal wystawowych do użytku przez KölnMesse GmbH, prywatną spółkę, w której większość udziałów ma miasto Kolonia. Zgodnie z zaskarżonym zamówieniem na roboty budowlane spółka inwestycyjna zobowiązana jest do budowy nowych hal wystawowych i przylegających pomieszczeń zgodnie ze szczegółowymi specyfikacjami. Miasto wynajęło te budynki na czas określony wynoszący 30 lat za czynsz wynoszący w sumie ponad 600 mln EUR. W ramach umowy podnajmu miasto ma oddać następnie te budynki do użytku organizatorowi targów, przedsiębiorstwu KölnMesse GmbH.

Zdaniem Komisji mamy do czynienia z zamówieniem publicznym na roboty budowlane, którego należało udzielić zgodnie z dyrektywą, w ramach postępowania przetargowego i z europejskim ogłoszeniem o zamówieniu. Po pierwsze, jako wspólnota terytorialna, miasto Kolonia jest instytucją zamawiającą w rozumieniu dyrektywy. Ma zatem obowiązek przestrzegania przepisów dyrektywy dotyczących procedur przetargowych w zakresie objętych nią zamówień. Po drugie, mimo określenia umowy jako „umowa najmu” i pozornego pierwszeństwa norm z zakresu prawa do korzystania (odpłatnie) z rzeczy,

omawianą umowę należy zdaniem Komisji uznać za zamówienie publiczne na roboty budowlane w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy z powodów przedstawionych poniżej.

Wspólnotowa definicja zamówienia publicznego na roboty budowlane obejmuje również zamówienia mające na celu przyznanie prawa do korzystania z budynku, który jeszcze nie istnieje, lecz który instytucja zamawiająca określiła szczegółowo w specyfikacji warunków zamówienia. Z uwagi na to, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału zamówienie składające się z różnych części należy kwalifikować według jego głównego przedmiotu, fakt, że omawiane zamówienie ma w nazwie „umowa najmu” i że może ono nawet zostać za taką umowę uznane zgodnie z prawem niemieckim, jest nieistotny dla oceny względem dyrektywy.

W odniesieniu do omawianego zamówienia z okoliczności o charakterze gospodarczym i związanych z jego udzieleniem wynika, że przy zawieraniu głównej umowy stronom chodziło przede wszystkim o wybudowanie hal wystawowych zgodnie z określonymi przez Kolonię specyfikacjami. Główny aspekt zamówienia dotyczy finansowania budowli, za którą świadczenie wzajemne jest oddalone w czasie. Pod względem gospodarczym umowa prowadzi do tego samego rezultatu, jak udzielenie zamówienia na wzniesienie budowli.

To, czy instytucja zamawiająca stanie się czy nie właścicielem budowli, która ma zostać wzniesiona, czy zamierza korzystać z niej sama, czy też oddać do użytku publicznego lub określonych podmiotów trzecich jest również nieistotne z punktu widzenia przepisów dyrektywy.

Prawo do korzystania z rzeczy jest w niniejszym przypadku zwykłym następstwem tego, że prywatna spółka będąca inwestorem jest właścicielem terenu (a zatem, na mocy niemieckiego prawa, budynków, które są na nim wzniesione). Fakt, że spółka KölnMesse GmbH będzie później korzystać z hal wystawowych nie zmienia w niczym faktu, że miasto Kolonia jest jedynym partnerem umownym spółki inwestycyjnej, a zatem jednym podmiotem, wobec którego spółka ta jest odpowiedzialna za właściwe wykonanie swoich zobowiązań.

Ponieważ nie można doszukać się żadnych okoliczności uzasadniających w niniejszym przypadku udzielenia zamówienia z wolnej ręki bez uprzedniego ogłoszenia, Komisja zmuszona jest uznać, że ze względu na to, iż miasto Kolonia, jako instytucja zamawiająca, udzieliło omawianego zamówienia bez uprzedniego ogłoszenia o zamówieniu, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 1999, str. 54.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad (Bułgaria) w dniu 5 grudnia 2007 r. — Apis-Hristovich przeciwko Lakorda AD

(Sprawa C-545/07)

(2008/C 51/57)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Sofijski gradski sad.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Apis-Hristovich EOOD

Strona pozwana: Lakorda AD

Pytania prejudycjalne

1. W jaki sposób należy interpretować i rozgraniczać pojęcia „przeniesienie trwałe” i „przeniesienie czasowe” w celu
 - stwierdzenia, czy dokonano pobrania w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. a) dyrektywy 96/9/WE⁽¹⁾ z bazy danych dostępnej środkami elektronicznymi,
 - w jakiej chwili należy przy tym przyjąć, że nastąpiło pobranie w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. a) dyrektywy 96/9/WE z bazy danych dostępnej środkami elektronicznymi,
 - jeżeli pobrana w ten sposób zawartość bazy danych posłużyła do utworzenia nowej i zmienionej bazy danych, jakie ma to znaczenie dla oceny pobrania?
2. Jakie kryterium należy stosować w ramach wykładni pojęcia „pobranie części istotnej co do jakości”, jeżeli bazy danych podzielone są na odrębne podgrupy i wykorzystywane w tych podgrupach, które są samodzielnymi produktami rynkowymi? Czy za kryterium należy przyjąć zakres baz danych w całym produkcie rynkowym czy zakres baz danych w danej podgrupie?
3. Czy w ramach wykładni pojęcia „część istotna co do jakości” za kryterium należy przyjąć okoliczność, że określony rodzaj rzekomo pobranych danych został pozyskany od producenta ze źródła, które nie jest ogólnie dostępne, tak że zdobycie danych było możliwe wyłącznie poprzez ich pobranie z baz danych właśnie tego producenta?
4. Jakie kryteria należy stosować, aby stwierdzić, czy miało miejsce pobranie bazy danych dostępnej środkami elektronicznymi? Czy jeżeli baza danych producenta posiada specyficzną strukturę, uwagi, odesłania, polecenia, pola, hiperlinki i teksty redakcyjne, a elementy te występują również w bazie

danych sprawcy rzekomego naruszenia, można uznać, że świadczy to o dokonaniu pobrania? Czy różne oryginalne struktury organizacji obu przeciwstawionych sobie baz danych mają znaczenie w ramach tej oceny?

5. Czy w ramach stwierdzenia, czy miało miejsce pobranie, ma znaczenie program/system komputerowy administrowania bazy danych, jeżeli nie jest on częścią bazy danych?
6. Ponieważ zgodnie z dyrektywą 96/9/WE i orzecznictwem Trybunału „istotna co do ilości i jakości część bazy danych” związana jest z istotnymi inwestycjami w celu uzyskania, weryfikacji lub prezentacji bazy danych, w jaki sposób należy interpretować te pojęcia w związku z publicznie dostępnymi normatywnymi i indywidualnymi aktami organów wykonawczych państwa, ich urzędowymi tłumaczeniami i orzecznictwem?

⁽¹⁾ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, str. 20)

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-547/07)

(2008/C 51/58)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: D. Recchia i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, iż poprzez brak klasyfikacji jako obszary specjalnej ochrony ptactwa (zwanych dalej „OSO”) wszystkich obszarów, które przy zastosowaniu kryteriów ornitologicznych wydają się być najbardziej odpowiednie do ochrony gatunków ptaków Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 79/409/EWG⁽¹⁾ z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa,
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Obowiązek dokonania klasyfikacji obszarów specjalnej ochrony ptactwa (OSO) spoczywał na Rzeczypospolitej Polskiej w momencie jej przystąpienia do Unii Europejskiej.

W grudniu 2004 r. został opublikowany ornitologiczny inwentarz ostoi ptaków o znaczeniu europejskim w Polsce (IBA 2004), wyznaczający na podstawie kryteriów ornitologicznych 140 obszarów istotnych dla ochrony ptactwa.

15 obszarów spośród ostoi ujętych w wykazie IBA 2004 nie zostało zaklasyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jako OSO, mimo, że władze polskie nie przedstawiły żadnej naukowej weryfikacji uzasadniającej brak ich wyznaczenia.

Również powierzchnie 8 OSO są dużo mniejsze niż ich odpowiedniki na liście IBA 2004, co powoduje, że poza ich granicami znajdują się tereny, które według IBA 2004 wydają się najbardziej odpowiednie do ochrony gatunków ptaków.

Ponadto władze polskie we wrześniu 2007 r. bez powiadomienia Komisji dokonały zmniejszenia powierzchni 5 wyznaczonych OSO w sposób znaczący z punktu widzenia ochrony ptaków.

(¹) Dz.Urz. WE L 103 str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-554/07)

(2008/C 51/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Lyal i M. Alfonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie dokonując prawidłowej transpozycji do prawa irlandzkiego art. 13 dyrektywy 2006/112 (wraz z załącznikiem I do tej dyrektywy), a w rezultacie wyłączając z zakresu podatku wszelką działalność gospodarczą prowadzoną przez państwo, lokalne organy władzy oraz inne podmioty prawa publicznego, z pewnymi ograniczonymi wyjątkami, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2, 9 i 13 dyrektywy Rady 2006/112/WE

z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹);

— obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W Irlandii państwo i lokalne organy władzy są uważane za podatników tylko w takim zakresie, w jakim minister finansów wyda w tym celu szczególne zarządzenie. Zdaniem Komisji, sytuacja ta jest sprzeczna ze strukturą ustanowioną w art. 13 dyrektywy VAT w kilku aspektach. Po pierwsze, nie wprowadzono regulacji opodatkowania podmiotów publicznych, gdy działają one w inny sposób niż w charakterze organów władzy państwowej. Po drugie, nie wprowadzono ogólnej regulacji opodatkowania podmiotów publicznych, gdy działają one w charakterze organów władzy państwowej, lecz podejmują działalność gospodarczą, której nieopodatkowanie spowodowałoby znaczne zakłócenie konkurencji. Opodatkowanie podmiotów publicznych w całości zależy od uznania ministra finansów; żadne kryteria jego decyzji nie są zawarte w odpowiednich przepisach. Po trzecie, nie wprowadzono regulacji opodatkowania działalności wymienionej w załączniku I do dyrektywy VAT.

(¹) Dz.U. L 347, str. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 grudnia 2007 r. — Królowa na wniosek S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated przeciwko Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Sprawa C-558/07)

(2008/C 51/60)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Queen's Bench Division) Administrative Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Limited, Hercules Incorporated

Strona pozwana: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Pytania prejudycjalne

1. W świetle okoliczności, że wymogi rejestracyjne wskazane w tytule II rozporządzenia (WE) nr 1907/2006⁽¹⁾ nie mają zastosowania do polimerów na mocy art. 2 ust. 9 rozporządzenia, czy zawarte w art. 6 ust. 3 odesłanie do „monomerów” oznacza:
 - a) przereagowane monomery, to jest monomery które weszły w reakcję w taki sposób, że nie podlegają wydzieleniu z polimeru, którego część stanowią,
 - b) nieprzereagowane monomery, to jest monomery które są pozostałością procesu polimeryzacji i które po zakończeniu procesu zachowały swe chemiczne cechy i właściwości odrębne od polimeru, czy też
 - c) przereagowane i nieprzereagowane monomery?
2. Jeśli odpowiedź na pierwsze pytanie jest wskazana w lit. a) lub c), czy stosowanie art. 6 ust. 3 do producentów lub importerów polimerów jest sprzeczne z prawem wobec okoliczności, że wymogi te są nieracjonalne, dyskryminacyjne lub nieproporcjonalne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, Dz.U. L 396, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-563/07)

(2008/C 51/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przekazując danych koniecznych dla zastosowania się do decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto⁽¹⁾ na Malcie w związku z art. 2 — 7 decyzji Komisji

166/2005/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto, Republika Malty uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 tej decyzji.

— obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 decyzji nr 280/2004/WE państwa członkowskie aktualnego celu oceny aktualnego postępu i umożliwienia przygotowania rocznych sprawozdań przez Wspólnotę, zgodnie z obowiązkami wynikającymi z UNFCCC i Protokołu z Kioto, wyznaczają i przekazują Komisji w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, określone dane dotyczące emisji gazów cieplarnianych.

Mając na uwadze fakt, że Republika Malty nie przekazała Komisji danych wymaganych na dzień 15 stycznia 2006 r. Komisja jest zobowiązana uznać, że władze maltańskie nie spełniły swych obowiązków zgodnie art. 3 ust. 1 przywołanej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 49, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2008 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-11/08)

(2008/C 51/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Simonsson)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Malty naruszyła art. 12 ust. 1 i załącznik VII do dyrektywy Rady 95/21/WE z dnia 19 czerwca 1995 r.⁽¹⁾ dotyczącej kontroli statków przez państwo portu w ten sposób, że przepisy krajowe przewidują, że inspektorzy, którzy nie spełniają kryteriów określonych w załączniku VII do dyrektywy, są dopuszczeni, jeżeli są oni zatrudnieni przez władze właściwe przy kontroli państwa portu w dniu 1 maja 2004 r.;

— obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy przewiduje jako zasadę, że inspekcje są wykonywane tylko przez inspektorów spełniających kryteria kwalifikacyjne określone szczegółowo w załączniku VII. Załącznik VII pkt 5 ustanawia jako wyjątek od tej zasady, że inspektorzy niespełniający kryteriów określonych w pkt 1-4 załącznika VII są również akceptowani, jeśli byli zatrudnieni przez właściwe władze państwa członkowskiego przy kontroli w państwie portu w dniu przyjęcia dyrektywy, tj. 19 czerwca 1995 r.

Akt przystąpienia nie przewiduje przepisów przejściowych dla stosowania dyrektywy na Malcie. Zgodnie z art. 2 aktu przystąpienia dyrektywa jest wiążąca dla Malty od chwili przystąpienia.

Zdaniem Komisji wydane przez Maltę w celu transpozycji dyrektywy Merchant Shipping (Port State Control) Regulations 2004 („Przepisy dotyczące statków handlowych [kontrola państwa portu] 2004 r.”) są niezgodne z dyrektywą w związku z aktem przystąpienia w zakresie, w jakim przewidują, że inspektorzy, którzy nie spełniają kryteriów określonych w pkt 1-4 załącznika VII do dyrektywy, są akceptowani, jeżeli byli zatrudnieni przez władze właściwe przy kontroli państwa portu w okresie między 19 czerwca 1995 r. i dniem wejścia w życie tych przepisów, tj. w dniu 1 maja 2004 r.

(¹) Dz.U. L 157, s. 1.

Postanowienie prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 11 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej

(Sprawa C-269/06) (¹)

(2008/C 51/63)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 20 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-482/06) (¹)

(2008/C 51/64)

Język postępowania: portugalski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie prezesa ósmej izby Trybunału z dnia 27 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-30/07) (¹)

(2008/C 51/65)

Język postępowania: węgierski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-31/07) (¹)

(2008/C 51/66)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-190/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/67)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 29 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-234/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/70)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 listopada 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zala Megyei Bíróság — Republika Węgierska) — OTP Bank rt, Merlin Gerin Zala kft przeciwko Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Sprawa C-195/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/68)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-245/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/71)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 20 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-206/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/69)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-266/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/72)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-382/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/73)

Język postępowania: portugalski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 grudnia 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Mecklenburg-Vorpommern — Niemcy) — Kathrin Haase, Adolf Oberdorfer, Doreen Kielon, Peter Schulze, Peter Kliem, Dietmar Bössow, Helge Riedel, André Richter, Andreas Schneider przeciwko Superfast Ferries SA, Superfast OKTO Maritime Company, Baltic SF VIII LTD

(Sprawa C-413/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/74)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 stycznia 2008 r.
— Hoya przeciwko OHIM — Indo (APLITUDE)

(Sprawa T-9/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego APLITUDE — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy AMPLY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 51/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hoya Kabushiki Kaisha (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci A. Nordemann, C.R. Haarmann, F. Schwab i M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i G. Schneider, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Indo Internacional, SA (Hospitalet de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Currel Aguilà)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 listopada 2004 r. (sprawa R 433/2004-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Indo Internacional, SA a Hoya Kabushiki Kaisha

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hoya Kabushiki Kaisha zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 stycznia 2008 r.
— Scippacercola i Terezakis przeciwko Komisji

(Sprawa T-306/05) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Zarzut nadmiernych opłat stosowanych przed podmiot zarządzający międzynarodowym portem lotniczym w Atenach — Oddalenie skargi złożonej do Komisji — Brak interesu wspólnotowego)

(2008/C 51/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Isabella Scippacercola (Bruksela, Belgia) i Ioannis Terezakis (Bruksela) (przedstawiciele: A. Krystallidis i G. Stylianakis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele P. Hellström, A. Nijenhuis i F. Amato, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji z dnia 2 maja 2005 r. wydanej na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącego się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu WE (Dz.U. L 123, str. 18), w sprawie oddalenia skargi COMP/D3/38469 dotyczącej niektórych opłat pobieranych przez podmiot zarządzający międzynarodowym portem lotniczym Ateny — Spata i przez Olympic Fuel Company.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Isabella Scippacercola i Ioannis Terezakis zostają obciążeni kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 stycznia 2008 r.
— Inter-Ikea przeciwko OHIM — Waibel (idea)**

(Sprawa T-112/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy idea — Wcześniejsze graficzne i słowne wspólnotowe i krajowe znaki towarowe IKEA — Przyczyna nieważności względnej — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94)

(2008/C 51/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-Ikea Systems BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci J. Gulliksson i J. Olsson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również, interwenient przed Sądem: Walter Waibel (Dingolfing, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fottner i M. Müller)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 lutego 2006 r. (sprawa R 80/2005-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Inter-Ikea Systems BV a Walterem Waiblem.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Inter-Ikea Systems BV zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Waltera Waibla w toku postępowania przed Izbą Odwoławczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. — Vodafone España i Vodafone Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-109/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2002/21/WE — Uwagi Komisji — Artykuł 7 dyrektywy 2002/21 — Niezaskarżalny akt — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2008/C 51/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vodafone España, SA (Madryt, Hiszpania) i Vodafone Group plc (Newbury, Berkshire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Flynn, QC, E. McKnight i K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Shotter i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji, jaka miała zostać zawarta w piśmie Komisji z dnia 30 stycznia 2006 r. skierowanym do Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones na podstawie art. 7 ust. 3 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, str. 33).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Vodafone España, SA i Vodafone Group plc pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 grudnia 2007 r. — Regione Siciliana przeciwko Komisji

(Sprawa T-156/06) ⁽¹⁾

(Europejski Fundusz Społeczny (EFS) — Zmniejszenie pierwotnie przyznanej pomocy finansowej Wspólnoty — Skarga o stwierdzenie nieważności — Jednostka regionalna lub lokalna — Brak bezpośredniego oddziaływania — Niedopuszczalność)

(2008/C 51/79)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Regione Siciliana (Włochy) (przedstawiciel: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Flynn, M. Velardo i A. Weimar, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Faedo)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 1171 z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej przyznanej przez Europejski Fundusz Społeczny (EFS) na program operacyjny w regionie Sycylii objęty wspólnotowymi ramami wsparcia działań strukturalnych Wspólnoty dotyczących celu 1 we Włoszech (okres 1994-1999)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaj odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Regione Siciliana zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 29.7.2006 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Donnici przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-215/07) ⁽¹⁾

(Odmowa właściwości)

(2008/C 51/80)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Beniamino Donnici (Castrolibero, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Sanino, G.M. Roberti, I. Perego i P. Salvatore)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: H. Krück, N. Lorenz i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. w sprawie weryfikacji mandatu Beniamina Donnicio [2007/2121 (REG)], stwierdzającej nieważność jego mandatu posła Parlamentu Europejskiego.

Sentencja postanowienia

- 1) Sąd odmawia właściwości w sprawie T-215/07 w celu umożliwienia Trybunałowi rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności.
- 2) Zastrzega się w przedmiocie kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-367/07 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dyrektywa 91/414/EWG — Wniosek o zawieszenie wykonania — Dopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2008/C 51/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Hertfordshire, Zjednoczone Królestwo), Dow AgroSciences BV (Hoek, Niderlandy), Dow AgroSciences Danmark A/S (konsens Lyngby, Dania), Dow AgroSciences GmbH (Monachium, Niemcy), Dow AgroSciences (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Export (Mougins), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapeszt, Węgry), Dow AgroSciences Italia Srl (Mediolan, Włochy), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Dow AgroSciences Distribution (Mougins), Dow AgroSciences Iberica, SA (Madryt, Hiszpania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republika Czeska), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Zawieszenie wykonania decyzji Komisji 2007/437/WE z dnia 19 czerwca 2007 r. dotyczącej niewłączenia haloksyfopu-R do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną (Dz.U. L 163, str. 22) do czasu wydania wyroku w sprawie głównej.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2007 r. — Portugalia przeciwko Komisji

(Sprawa T-387/07 R)

(Postanowienie w sprawie zastosowania środków tymczasowych — Zmniejszenie pomocy finansowej — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2008/C 51/82)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Fernandes, S. Rodrigues i A. Gattini, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i L. Flynn, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej przyznanej przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego do dotacji globalnej „SGAIA” na podstawie decyzji Komisji C(95) 1769 z dnia 28 lipca 1995 r. oraz o zawieszenie wykonania nakazu zapłaty zawartego rzekomo w nocie obciążeniowej z dnia 17 września 2007 r.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — YKK i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-448/07)

(2008/C 51/83)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: YKK Corp. (Tokio, Japonia), YKK Holding Europe BV (Sneek, Niderlandy), YKK Stocko Fasteners GmbH (Wuppertal, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Kaneko i C. Vennemann)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżących;
- w konsekwencji, uchylenie grzywien nałożonych na każdą ze skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym skarżących, a przynajmniej uchylenie lub obniżenie grzywien nałożonych na każdą ze skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. w sprawie COMP/E-1/39.168 — PO/Galanteria z metali i tworzyw sztucznych: Zapięcia, w której Komisja stwierdziła, że skarżące wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyły art. 81 WE poprzez:

- uzgadnianie skoordynowanych podwyżek cen i wymian poufnych informacji dotyczących cen oraz wprowadzania w życie podwyżek cen w ramach współpracy „Båle, Wuppertal i Amsterdam”;
- ustalanie cen, nadzorowanie podwyżek cen i podział klientów w ramach dwustronnej współpracy z Prym Fashion oraz
- wymię informacji dotyczących cen, prowadząc dyskusje co do cen i uzgadniając metodę ustalania cen minimalnych w ramach trójstronnej współpracy z Coats i Prym.

Na poparcie ich skargi skarżące podnoszą, że zastosowany ich względem współczynnik odstraszenia w wysokości 1,25 jest sprzeczny z zasadą proporcjonalności.

W odniesieniu do współpracy „Båle, Wuppertal i Amsterdam” skarżące podnoszą, że w przypadku YKK Stocko Fasteners Komisja błędnie zastosowała art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, według którego grzywna, jaką można nałożyć na dane przedsiębiorstwo, nie może przekraczać 10 % łącznego obrotu zrealizowanego przez nie w poprzednim roku obrotowym. Ponadto, podwyżka w wysokości 1,25 z tytułu odstraszenia zdaniem skarżących nie jest uzasadniona w odniesieniu do okresu przed nabyciem YKK Stocko Fasteners przez YKK Holding Europe.

Skarżące utrzymują, że Komisja niesłusznie uznała, iż dwustronna współpraca między Prym Fashion i skarżącymi YKK Stocko Fasteners oraz YKK Corp. Miała wymiar światowy.

W odniesieniu do trójstronnej współpracy między Coats, Prym i skarżącą YKK Holding Europe, skarżące twierdzą, że:

- Komisja nie udowodniła w wystarczający pod względem prawnym sposób, że dyskusje w sprawie harmonizacji cen toczące się w czasie pięciu spotkań dotyczących zamków błyskawicznych w 1998 r. i 1999 r. stanowiły porozumienie lub uzgodnioną praktykę naruszającą art. 81 WE;
- w przypadku gdyby dyskusje w sprawie harmonizacji cen toczące się w czasie pięciu spotkań dotyczących zamków błyskawicznych w 1998 r. i 1999 r. stanowiły naruszenie art. 81 WE, należałoby przyznać skarżącym obniżkę grzywny z tytułu współpracy podjętej przez nie z Komisją, zgodnie z systemem łagodzenia sankcji przez Komisję;
- wspomniane dyskusje nie wystarczają do uzasadnienia uznania naruszenia za „bardzo poważne”;
- grzywna nałożona przez Komisję jest nieproporcjonalna w porównaniu do charakteru ewentualnie popełnionego naruszenia oraz
- Komisja nie uwzględniła wpływu takiego naruszenia na rynek wspólnotowy.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Ecolan Research & Development przeciwko OHIM

(Sprawa T-452/07)

(2008/C 51/84)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Ecolan Research & Development A/S (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciel: adwokat L.-E. Ström)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- przekazanie sprawy do Izby Odwoławczej celem ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy CAPS dla towarów z klas 7, 16 i 17 — zgłoszenie nr 4 957 131

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza naruszyła podstawowe przepisy proceduralne oraz rozporządzenie nr 40/94, po części nie stwierdzając, że odwołanie należało przetłumaczyć na pierwszy język skarżącej, którym jest szwedzki, a po części utrzymując w mocy odwołanie i prowadząc nadal korespondencję w języku angielskim. Izba Odwoławcza nie zastosowała się w ten sposób do zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady równego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2007 r. — Prym i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-454/07)

(2008/C 51/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Niemcy), Prym Inovan GmbH & Co. KG (Stolberg, Niemcy), EP Group S.A. (Comines-Warnton, Belgia) (przedstawiciele: H.-J. Niemeyer i C. Herrmann, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2007 r., w zakresie w jakim dotyczy skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 decyzji do odpowiedniej wysokości;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2007) 4257 wersja ostateczna z dnia 19 września 2007 r. w sprawie COMP/E-1/39.168 — PO/Galanteria z metali i tworzyw sztucznych: zapięcia. Na mocy tej decyzji spółki należące do grupy Prym ukarano grzywną, jako że spółki te naruszyły art. 81 WE, dopuszczając się trzech niezależnych naruszeń w dziedzinie galanterii z metali i tworzyw sztucznych; w niniejszej sprawie Komisja stwierdziła w sumie cztery naruszenia.

Na poparcie ich skargi skarżące podnoszą jedenaście zarzutów.

Co się tyczy zarzutu opartego na wielostronnej współpracy w odniesieniu do „innych rodzajów zapięć” i „urządzeń do ich mocowania”, skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (¹), jako że ten sam zespół zachowań został podzielony na dwa odrębne naruszenia;

- błędne zastosowanie komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. ⁽²⁾, ponieważ obniżenie grzywny o 30 % jest niewystarczające.

Co się tyczy zarzutu opartego na trójstronnej współpracy w zakresie zamków błyskawicznych, argumentacja skarżących jest następująca:

- niezgodne z prawem przypisanie działań wspólnego przedsiębiorstwa pierwszej i drugiej skarżącej oraz błędne obliczenie wysokości grzywny nałożonej na trzecią skarżącą;
- naruszenie pkt C i D komunikatu w sprawie współpracy z 1996 ⁽³⁾.

W odniesieniu do zarzutu opartego na dwustronnej współpracy z przedsiębiorstwem z grupy Coats skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, jako że wspomniana współpraca, jak również jedno z naruszeń stwierdzonych w decyzji Komisji C(2004) 4221 wersja ostateczna z dnia 26 października 2004 r. (sprawa COMP/F-1/38.338 — PO/Igły) zostały podzielone na dwa odrębne naruszenia, mimo że powinny zostać uznane za jednolite naruszenie;
- naruszenie zasady *ne bis in idem* ze względu na nałożenie nowej grzywny w odniesieniu do tego samego działania;
- naruszenie art. 253 WE ze względu na niewystarczające uzasadnienie podziału tego jednolitego naruszenia;
- naruszenie zasady współpracy oraz zasady równego traktowania.

Co się tyczy określenia wysokości grzywny, skarżące podnoszą, co następuje:

- naruszenie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien ⁽⁴⁾, jak również zasady proporcjonalności i równości;
- naruszenie art. 253 WE ze względu na niewystarczające uzasadnienie odnośnie określenia kwoty bazowej oraz definicji rynków właściwych;
- ewentualnie, naruszenie zasady proporcjonalności ze względu na nadmierną kwotę całkowitą grzywny nałożonej na skarżące oraz brak uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).

⁽³⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 1996, C 207, str. 4).

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 Traktatu EWWiS (Dz.U. 1998, C 9, str. 3).

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2007 r. — Centre d'Étude et de Valorisation des Algues przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/07)

(2008/C 51/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre d'Étude et de Valorisation des Algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyrical, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie bezprawności postępowania i naruszenie zasady kontryktoryjności i odpowiednio do tego stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej Komisji nr 3240909271 z dnia 4 października 2007 r. oraz zasądzenie zwrotu przez Komisję kwoty wymienionej we wspomnianej notce na rzecz CEVA;
- w drugiej kolejności stwierdzenie, że błędy wymienione w sprawozdaniu kontrolnym RAIA nie są tak poważne, żeby mógł być zastosowany art. 3.5 załącznika II do umowy, stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej Komisji nr 3240909271 z dnia 4 października 2007 r. w zakresie, w jakim żąda się w niej pełnego zwrotu kwot wypłaconych CEVA w ramach umowy BIOPAL, i zasądzenie zwrotu przez Komisję kwoty wymienionej we wspomnianej notce na rzecz CEVA;
- w ostatniej kolejności zlecenie biegłemu, który zostanie wyznaczony przez Sąd, oceny metody obliczeniowej zastosowanej przez CEVA w odniesieniu do nakładu czasowego przedsięwzięć, porównanie tej metody z umową BIOPAL i faktycznymi kosztami wykazanymi w zestawieniu wydatków; stwierdzenie procentowej różnicy pomiędzy błędami w zapisie czasów pracy, które zostały przedstawione Komisji, i zapisem czasów pracy zgodnie z metodą obowiązującą CEVA obecnie, przeprowadzenie oceny bezpośredniego czasu pracy niezbędnego do wykonania zadań w ramach umowy BIOPAL i stwierdzenie, czy faktyczny czas pracy dla wykonania tych zadań mógł wynosić mniej niż 5 796,67 godzin bezpośrednich przyjętych przez CEVA.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej, w której Komisja żąda zwrotu zaliczek wypłaconych skarżącej w ramach umowy BIOPAL nr QLK5-CT-2002-02431, która dotyczy akcji kluczowej „Zrównoważone rolnictwo, rybołówstwo i leśnictwo i zintegrowany rozwój obszarów wiejskich i górskich” związanej z przedsięwzięciem „Jakość warunków życia i zarządzanie żywymi zasobami” ⁽¹⁾.

W uzasadnieniu skargi podnosi ona naruszenie praw obrony, ponieważ Komisja oparła żądanie zwrotu, naruszając zasadę kontradiktoryjności postępowania, na arkuszach pomiaru czasów i wnioskach OLAF, których skarżąca nie znała.

W drugiej kolejności skarżąca kwestionuje zastosowanie przez Komisję art. 26 załącznika II i stwierdzenie Komisji, że okoliczności w niniejszym przypadku są wystarczająco poważne, by zastosować pojęcie poważnej nieprawidłowości finansowej, które uzasadnia zwrot zaliczek w całości.

(¹) Piąty program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji 1998-2002.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EFSA

(Sprawa T-457/07)

(2008/C 51/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Korogiannakis, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji EFSA, zgodnie z którą oferta skarżącej nie wygrała, a zamówienia udzielono oferentowi wygrywającemu przetarg,
- obciążenie EFSA kosztami postępowania oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w przetargu nieograniczonym ogłoszonym przez pozwaną na pomoc doradczą w zakresie technologii informatycznych (Dz.U. 2007/S 97-118626). Skarżąca kwestionuje decyzję skarżącą z dnia 1 października 2007 r. o odrzuceniu oferty skarżącej i udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że EFSA nie udzieliła uzasadnienia zgodnie z art. 253 WE, a w szczególności nie poinformowała skarżącą o stosunku kwalifikacji wygrywającego

oferenta. Zdaniem skarżącej EFSA pomieszała kryteria wyboru z kryteriami udzielenia zamówienia przy ocenie ofert oraz zastosowała kryteria oceny, które nie zostały wyraźnie podane w ogłoszeniu o zamówieniu. Ponadto skarżąca twierdzi, że EFSA popełniła oczywiste błędy w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Dominio de la Vega, S.L. przeciwko OHIM — Ambrosio Velasco (DOMINIO DE LA VEGA)

(Sprawa T-458/07)

(2008/C 51/88)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Dominio de la Vega, S.L. (Requena, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Caballero i A. Sanz-Bermell y Martínez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Ambrosio Velasco, S.A. (Dicastillo, Navarra, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. (sprawa R 1431/2006-2) i w konsekwencji odrzuceniu sprzeciwu wniesionego przez Ambrosio Velasco, S.A.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dominio de la Vega, S.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „DOMINIO DE LA VEGA” dla towarów z klas 33, 42 i 43 (zgłoszenie nr 2.789.576).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Ambrosio Velasco, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy (nr78.147) „PALACIO DE LA VEGA” dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich towarów, wobec których został skierowany sprzeciw, w klasie 33 i odrzucenie zgłoszenia dla tych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ z uwagi na to, że w przypadku spornych znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2007 r. — Hangzhou Duralamp Electronics przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-459/07)

(2008/C 51/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd (Hangzhou City, Chiny) (przedstawiciele: M. Gambardella i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin, opublikowanego w Dz.U. L 272/1 z dnia 17 października 2007 r., w zakresie w jakim ma zastosowanie do skarżącej,

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca chińska spółka wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin⁽¹⁾, w zakresie w jakim środki te mają do niej zastosowanie.

Na poparcie swego wniosku skarżąca podnosi, że stanowisko Rady, w świetle którego wszystkie CFL-i stanowią ten sam produkt niezależnie od ich żywotności, mocy, powłoki, innych scalonych elementów, długości, średnicy, przekątnej i użytkownika końcowego, jest nieprawidłowe.

Skarżąca podnosi następnie, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie przy obliczeniu marginesów dumpingu, marginesów podcięcia cenowego i wysokości wyrządzonej szkody. Metodologia, za pomocą której dokonano ekstrapolacji danych na podstawie danych Eurostatu nie została zdaniem skarżącej wyjaśniona w spornym rozporządzeniu a Rada powinna była przedstawić stronom dochodzenia jawne streszczenie zastosowanej metodologii oraz przykłady obliczeń.

Ponadto skarżąca podnosi, że jej prawo do zostania wysłuchaną co do okoliczności wyboru analogicznego kraju zostało naruszone, jako że w toku dochodzenia, które doprowadziło do wydania spornego rozporządzenia, nie umożliwiono jej przedstawienia uwag w przedmiocie wyboru Korei w miejsce Meksyku, jako analogicznego kraju.

Ponadto skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 7, 9 i 21 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nakładając cła antydumpingowe w sytuacji, gdy nie wymagał tego interes Wspólnoty.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie nakładając cła antydumpingowe pomimo okoliczności, że skarga prowadząca do wszczęcia dochodzenia nie została poparta przez przemysł wspólnotowy, jako że część producentów wspólnotowych sprzeciwiających się skardze, reprezentowała ponad 50 % łącznej wspólnotowej produkcji podobnego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2007 r. — Nokia przeciwko OHIM — Medion (LIFE BLOG)

(Sprawa T-460/07)

(2008/C 51/90)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nokia Oyj (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat J. Tanhuanpää)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Medion AG (Essen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 października 2007 r. w sprawie R 141/2007-2 w całości i przekazanie sprawy do OHIM celem rejestracji znaku towarowego zgłoszonego przez skarżącą;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny wspólnotowy znak towarowy „LIFE BLOG” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 41 — zgłoszenie nr 3 564 366

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Medion AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe „LIFE” i „LIFETEC” dla towarów i usług z klas 1, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 21, 28, 37, 38, 41 i 42; słowny krajowy i międzynarodowy znak towarowy „LIFESAT” dla towarów z klasy 9 i słowny krajowy znak towarowy „Lifesign” dla towarów z klas 9, 14 i 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie sprzeciwu i oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — Visa Europe i Visa International Service Association przeciwko Komisji

(Sprawa T-461/07)

(2008/C 51/91)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Visa Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Visa International Service Association (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Morris, QC, H. Davies, Barrister, A. Howard, Barrister, V. Davies, Solicitor oraz H. Masters, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości lub
- stwierdzenie nieważności art. 2 zaskarżonej decyzji, ewentualnie odpowiednie obniżenie ustalonej w nim grzywny oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze Visa Europe i Visa International Service Association (zwane dalej „Visa”) wnoszą, na podstawie art. 230 WE, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)4471 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/D1/37860 — Morgan Stanley/Visa International i Visa Europe) w związku z tym, że stwierdzono w niej naruszenie przez Visa art. 81 WE i art. 53 EOG poprzez odmowę bankowi Morgan Stanley Bank International Limited (zwanemu dalej „Morgan Stanley”) członkostwa w Visa Europe przed 22 września 2006 r. z powodu tego, że bank ten posiadał i wykorzystywał konkurencyjny system kart oraz w związku z nałożeniem na skarżące grzywny w wysokości 10,2 mln EUR.

Visa podnosi trzy zarzuty prawne w odniesieniu do naruszenia stwierdzonego przez Komisję. Visa twierdzi przede wszystkim, że ustalenie Komisji, zgodnie z którym odmówienie bankowi Morgan Stanley członkostwa w Visa stanowiło istotne ograniczenie konkurencji w świetle art. 81 ust. 1 WE, zawiera oczywiste błędy co do prawa oraz że Komisja nie przedstawiła koniecznych dowodów na poparcie tego ustalenia.

- a) Po pierwsze, przy zastosowaniu wyżej wspomnianego postanowienia Komisja miała zastosować błędne kryterium prawne i ekonomiczne, czyli kryterium „możliwego wzmocnienia konkurencji”, co miało ją w konsekwencji doprowadzić do dokonania błędnej pod względem faktycznym i ekonomicznym oceny rzekomych skutków odmówienia bankowi Morgan Stanley członkostwa w Visa. Strona skarżąca uznaje bowiem, że bankowi Morgan Stanley nie uniemożliwiono wejścia na rynek właściwy („rynek terminali płatniczych w Zjednoczonym Królestwie”).
- b) Po drugie, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne, ponieważ na etapie decyzji zmieniła swoje argumenty dotyczące skutków ograniczających konkurencję i nie umożliwiła Visa zajęcia stanowiska w przedmiocie tych argumentów.
- c) Po trzecie, nawet gdyby uniemożliwiono bankowi Morgan Stanley wejście na rynek terminali płatniczych w Zjednoczonym Królestwie, strona skarżąca twierdzi, że nie wywołało to wystarczających skutków antykonkurencyjnych.

W odniesieniu do nałożonej grzywny strona skarżąca na podstawie art. 229 WE podnosi następujące zarzuty prawne:

- a) Stosując podstawowe zasady prawa wspólnotowego do szczególnych okoliczności niniejszego przypadku oraz z uwagi na faktyczny brak pewności co do tego, czy odmówienie bankowi Morgan Stanley do członkostwa w Visa było niezgodne z prawem, Komisja nie miała obowiązku nakładać grzywny na stronę skarżącą. Visa stwierdza bowiem, że grzywna ta nie miała żadnego uzasadnienia, ponieważ sporne porozumienie było formalnie zgłoszone Komisji na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 17/62 ⁽¹⁾, a Komisja mogła nałożyć grzywnę na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ jedynie z powodu znacznych opóźnień w postępowaniu administracyjnym.
- b) Tytułem żądania ewentualnego Visa podnosi, że Komisja popełniła kilka błędów co do prawa przy ocenie wysokości grzywny, jaką mogła zgodnie z prawem nałożyć na skarżące. Na tej podstawie Visa twierdzi, że grzywna w wysokości 10,2 mln EUR była oczywiście nadmierna i nieproporcjonalna, ponieważ nie uwzględniała uzasadnionych wątpliwości co do bezprawności zachowania Visa.

Visa podnosi wreszcie, że Komisja mogła nałożyć na skarżące grzywnę jedynie za okres, w odniesieniu do którego zostało udowodnione, że bankowi Morgan Stanley uniemożliwiono wejście na rynek terminali płatniczych w Zjednoczonym Królestwie. Nawet jeżeli wcześniejsze odmówienie bankowi Morgan Stanley członkostwa w Visa mogło zmieniać warunki konkurencji na rynku właściwym, nie mogło to wykraczać poza ten okres, a więc Komisja na podstawie wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien z 1998 r. nie powinna była zastosować mnożnika z tytułu czasu trwania naruszenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 13, str. 204).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — GALP Energia España i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-462/07)

(2008/C 51/92)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GALP Energia España SA (Madryt, Hiszpania), Petróleos de Portugal SA (Lizbona, Portugalia) i GALP Energia, SGPS, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat M. Slotboom)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 3 tej decyzji w odniesieniu do skarżących;
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji w związku z tym, że nakłada się w nim na skarżące grzywnę;
- ewentualnie, obniżenie grzywny nałożonej skarżące w art. 2 tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2007)4441 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (Sprawa COMP/38710 — Bitum — Hiszpania), w której Komisja stwierdziła, że skarżące wraz z innymi przedsiębiorstwami uczestniczyły w serii porozumień i uzgodnionych praktyk na rynku bitumu penetracyjnego na terytorium Hiszpanii, które obejmowały porozumienia o podziale rynku i uzgadnianie cen.

Na poparcie swych żądań skarżące podnoszą następujące zarzuty:

- Komisja, naruszając zasadę dobrej administracji zawartą w art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej nie przeprowadziła sprawiedliwego, starannego i bezstronnego postępowania wyjaśniającego i zastąpiła własne i niezależne dochodzenie właściwych faktów niejasnymi i niedokładnymi zarzutami sformułowanymi przez inne podmioty, które złożyły wniosek o złagodzenie grzywny;
- Komisja miała naruszyć art. 81 WE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ poprzez oczywiste błędy w ocenie oraz błędne zastosowanie przepisów, stwierdzając, że GALP Energia España uczestniczyła w systemie podziału klientów, mechanizmach nadzoru i kompensacji oraz w którymkolwiek z porozumień cenowych opisanych w zaskarżonej decyzji;
- Komisja naruszyła ponadto art. 81 WE oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 poprzez ustalenie czasu trwania zarzucanego naruszenia art. 81 WE, stwierdzając, że GALP Energia España brała udział w zakazanych praktykach do października 2002 r. Skarżące twierdzą ponadto, że Komisja naruszyła wyżej wymienione przepisy także przy ustalaniu wysokości nałożonej na nie grzywny;

— wreszcie, Komisja, rezygnując ze starannego i niezależnego postępowania wyjaśniającego, przeprowadziła niewystarczające postępowanie dowodowe i naruszyła przewidziany w art. 253 WE obowiązek uzasadnienia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-463/07)

(2008/C 51/93)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Aiello, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2007/647/WE z dnia 3 października 2007 r., podanej do wiadomości w dniu 4 października 2007 r., w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego konsekwencje finansowe wynikające z rozliczenia wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), obciążając nimi budżet Republiki Włoskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje zgodność z prawem zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego konsekwencje finansowe wynikające z rozliczenia wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), obciążając nimi budżet Republiki Włoskiej.

Wydatkami wyłączonymi z tego finansowania, które stanowią główny przedmiot skargi, dotyczą premii na bydło, kontroli olejarni, istnienia rejestru upraw oliwek oraz SIG (systemu informacji geograficznej) upraw oliwek, kontroli wydajności i weryfikacji przeznaczenia oleju i suszu paszowego.

W uzasadnieniu swojego żądania skarżąca wskazuje na naruszenie:

- art. 15 i 24 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92;
- art. 9a ust. 1 i art. 3, 10, 16, 26 i 28 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2366/98 z dnia 30 października 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek w latach gospodarczych 1998/1999, 1999/2000 i 2000/2001;
- art. 11a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku oliwów i tłuszczów;
- art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2261/84 z dnia 17 lipca 1984 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów;
- art. 2, 8, 13 i 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — Korsch przeciwko OHIM (PharmaResearch)

(Sprawa T-464/07)

(2008/C 51/94)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Korsch AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Grzam)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 października 2007 r. (sprawa R 924/2007-4) dotyczącej słownego znaku towarowego nr 5 309 836 „PharmaResearch”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w sprawie skargi oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PharmaResearch” dla towarów i usług z klasy 9 (zgłoszenie nr 5 309 836)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, jako że nie występują żadne podstawy odmowy rejestracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2007 r. — Osram przeciwko Radzie

(Sprawa T-466/07)

(2008/C 51/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osram (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: R. Bierwagen, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1205/2007 i zarządzenie, by skutki zaskarżonego rozporządzenia zostały utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia zmieniającego,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca niemieckim producentem szerokiej gamy żarówek, w tym świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i), wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antidumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin ⁽¹⁾, ponieważ rozporządzenie to utrzymuje w mocy cła antidumpingowe jedynie na rok, zamiast na okres pięcioletni, określony w rozporządzeniu podstawowym ⁽²⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, przede wszystkim, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, że dwa podmioty grupy Philips są „producentami wspólnotowymi” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

Po drugie, skarżąca podnosi, że Rada popełniła oczywiste naruszenie prawa stosując kryterium interesu Wspólnoty, chociaż nie jest to przewidziane w przypadku rewizji wygaśnięcia.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i popełniła nadużycie władzy ograniczając czas obowiązywania ceł antidumpingowych do roku.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Rada oparła się przy kryterium interesu Wspólnoty na oczywiście błędnych ustaleniach faktycznych, dokonała błędnej oceny i nie podała uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Du Pont de Nemours (Francja) i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-467/07)

(2008/C 51/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Francja), Du Pont Portugal — Serviços, sociedade unipessoal, Ld. a (Lizbona, Portugalia), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Hiszpania), E.I. du Pont de Nemours & Co (Wilmington, Stany Zjednoczone), Du Pont de Nemours Italiana SRL (Mediolan, Włochy), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Niderlandy), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg v.d. Höhe, Niemcy), DuPont Poland sp. z o. o. (Warszawa, Polska), DuPont Romania SRL (Bukareszt, Rumunia), DuPont International Operations SARL (Le Grand Saconnex, Szwajcaria), Du Pont de Nemours International SA (Le Grand Saconnex, Szwajcaria), DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux, Francja), Du Pont Agro Hellas AE (Halandri, Grecja) (przedstawiciele: D. Waelbroeck oraz I. Antypas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję;
- zobowiązanie Wspólnoty, reprezentowanej przez Komisję, do naprawienia wszelkich szkód poniesionych przez skarżące wskutek stosowania spornej decyzji oraz określenie kwoty wynagrodzenia za poniesione przez nie szkody, aktualnie szacowanych na około 52,5 miliona EUR lub innej kwoty odzwierciedlającej poniesione lub potencjalne szkody po stronie skarżących, wykazane przez nie w trakcie niniejszego postępowania, uwzględniając w szczególności przyszłe szkody;
- tytułem żądania ewentualnego, nakazanie stronom przedstawienia w rozsądnym terminie, licząc od daty wydania wyroku, danych liczbowych dotyczących kwoty wynagrodzenia ustalonej w drodze porozumienia między stronami lub w razie braku porozumienia nakazanie stronom, by w tym samym terminie przedłożyły żądania ze szczegółowymi danymi liczbowymi;
- nakazanie zapłaty odsetek od należnej kwoty, liczonych od dnia wydania wyroku przez Trybunał do dnia całkowitej zapłaty, wedle obowiązującej stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do podstawowych operacji refinansowania lub innej stopy procentowej określonej przez Trybunał;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414/EWG dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie dopuszczają do obrotu środki ochrony roślin tylko jeżeli substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I i są spełnione kryteria tam ustanowione. Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/628/WE z dnia 19 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia metomyłu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję ⁽²⁾. Skarżące żądają ponadto odszkodowania za poniesione przez nie szkody wywołane sporną decyzją.

Na poparcie ich skargi o stwierdzenie nieważności, skarżące podnoszą, że sporna decyzja została przyjęta na podstawie niepełnej i błędnej oceny ryzyka związanego z metomyłem, gdyż Komisja nie uwzględniła dostępnych jej od września 2005 r. informacji.

Skarżące twierdzą, że Komisja nadużyła swych uprawnień i naruszyła przepisy dyrektywy 91/414/EWG oraz zasady proporcjonalności, dobrej administracji, pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji jak też prawa

skarżących do przedstawienia swojego stanowiska i obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 255, str. 40.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Philips Lighting Poland i Philips Lighting przeciwko Radzie**(Sprawa T-469/07)**

(2008/C 51/97)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Philips Lighting Poland S.A. (Piła, Polska) i Philips Lighting BV (Eindhoven, Niderlandy) (przedstawiciele: M. L. Catrain González, adwokat, i E. Wright, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia w całości lub w zakresie w jakim dotyczy skarżących,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące produkujące we Wspólnocie świetłówki kompaktowe ze scaloną elektroniką (CFL-i), wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antydumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin. ⁽¹⁾

Na poparcie swego wniosku skarżące podnoszą, że Rada naruszyła art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 4, art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ nakładając cła antydumpingowe w sytuacji, gdy nie wykazano, że wygaśnięcie środków antydumpingowych doprowadziłoby do kontynuacji lub powrotu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

Skarżące podnoszą ponadto, że Rada dopuściła się naruszenia prawa opierając się na art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w sytuacji nie objętej zakresem stosowania tego przepisu, jako że skarga w wyniku której wszczęto dochodzenie nie została cofnięta.

Wreszcie skarżące podnoszą naruszenie art. 253 WE wobec okoliczności nieodpowiedniego uzasadnienia spornego rozporządzenia w odniesieniu do poziomu poparcia ze strony producentów wspólnotowych oraz ustaleń w zakresie interesu Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Wella AG przeciwko OHIM (TAME IT)

(Sprawa T-471/07)

(2008/C 51/98)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wella AG (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Klingberg i K. Sandberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. w sprawie R 713/2007-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, włączając to koszty postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Międzynarodowy znak towarowy „TAME IT” odnoszący się do towarów z klasy 3 (rejestracja międzynarodowa nr 879 186) — wniosek o rozszerzenie terytorialne ochrony na Wspólnotę Europejską na podstawie protokołu madryckiego

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia z uwagi na bezwzględne podstawy odmowy rejestracji w stosunku do wszystkich zgłoszonych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uwzględnienie odwołania i częściowe dopuszczenie rozszerzenia terytorialnego ochrony wynikającej z międzynarodowej rejestracji nr 879 186) na Wspólnotę Europejską

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94

Zdaniem skarżącej, Izba Odwoławcza oparła swą decyzję na czysto teoretycznej i filologicznej analizie zgłoszonego znaku towarowego dotyczącej zasad gramatycznych, korelacji i ortograficznych oraz struktury i składni zgłoszonego znaku towarowego, całkowicie pomijając całościowe wrażenie wywierane na przeciętnym konsumentie przez ten znak.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-475/07)

(2008/C 51/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo), Makhteshim-Agan Holding BV (Rotterdam, Niderlandy), Makhteshim Agan International Coordination Center (Bruksela, Belgia), Dintec Agroquímica — Produtos Químicos Ld. (Funchal, Portugalia), Finchimica SpA (Manerbio, Włochy), Dow Agrosciences BV (Rotterdam, Niderlandy), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapeszt, Węgry), Dow AgroSciences Italia Srl (Mediolan, Włochy), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Dow AgroSciences Iberica SA (Madryd, Hiszpania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republika Czeska), Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Stany Zjednoczone), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Niemcy), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Dania), Makhteshim-Agan Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Makhteshim-Agan (UK) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Makhteshim-Agan France SARL (Sevres, Francja), Makhteshim-Agan Italia Srl (Bergamo, Włochy), Alfa Agricultural Supplies SA (Halandri, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- Nakazanie Komisji podjęcie środków koniecznych w celu zastosowania się do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji zgodnie z art. 233 WE, w tym nakazanie Komisji, choć nie tylko, zwrócenie się do właściwych władz państw członkowskich o ponowne wszczęcie krajowych procedur rejestracji trifluralinu, zaniechanych w wyniku wydania spornej decyzji oraz przedłużenia terminów koniecznych do zapewnienia wykonania wyroku Sądu.
- Stwierdzenie, że art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniającego dyrektywę 79/117/EWG jest nieważny i nie znajduje zastosowania do strony skarżącej.

- Obciążenie Komisji kosztami postępowania wraz z odsetkami w wysokości 8 %.
- Podjęcie wszelkich innych koniecznych środków.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾ stanowi, że państwa członkowskie zezwolą na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin tylko w przypadku, gdy substancje czynne wchodzące w jego skład są wymienione w załączniku I oraz zostały spełnione ustanowione tam kryteria. Skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/629/WE z dnia 20 września 2007 r. dotyczącej niewłączenia trifluralinu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających tę substancję⁽²⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą, że Komisja nie oparła decyzji na sprawozdaniu Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności, a tym samym dopuściła się nadużycia władzy.

Skarżący podnoszą następnie, że sporna decyzja jest obarczona oczywistymi błędami w ocenie, ponieważ Komisja:

- nie uwzględniła wszystkich dostępnych dowodów naukowych, jak wymaga tego art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414;
- nie przedłużyła stosowanych terminów, mimo faktu, że okoliczności i kryteria oceny trifluralinu uległy zmianie w trakcie przeglądu;
- nie przedstawiła naukowego uzasadnienia swych wniosków;
- nie posiada uprawnień w zakresie oceny trifluralinu zgodnie z rozporządzeniem 850/2004⁽³⁾, i w każdym razie dokonała błędnej oceny.

Ponadto skarżący twierdzą, że sporna decyzja nie spełnia wymogów procesu legislacyjnego, oraz że Komisja i EFTA naruszyły art. 8 ust. 7 i art. 8 rozporządzenia 451/2000⁽⁴⁾ nie przestrzegając terminów proceduralnych, co zdaniem skarżących jest równoznaczne z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych.

Wreszcie skarżący podnoszą, że sporna decyzja nie zawiera stosowanego uzasadnienia, naruszając art. 253 WE oraz zasadę proporcjonalności, pewności prawa, nie działania prawa wstecz, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz prawa do bycia wysłuchanym.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. 1991 L 230, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. 2007 L 255, str. 42.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG (Dz.U. 2007 L 158, str. 7).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 451/2000 z dnia 28 lutego 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG (Dz.U. 2000 L 55, str. 25).

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2007 r. — Europaïki Dynamiki przeciwko Agencji Frontex

(Sprawa T-476/07)

(2008/C 51/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Europejska Agencja Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich (FRONTEX)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji FRONTEX o odrzuceniu oferty skarżącej i o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi;
- zasądzenie od FRONTEX na rzecz skarżącej 500 000 EUR z tytułu szkody poniesionej przez nią w związku ze spornym postępowaniem w przedmiocie udzielenia zamówienia;
- obciążenie Komisji (DIGIT) poniesionymi przez skarżącą kosztami obsługi prawnej i innymi kosztami związanymi z niniejszą skargą, nawet gdyby miała zostać oddalona;
- obciążenie FRONTEX poniesionymi przez skarżącą kosztami obsługi prawnej i innymi kosztami związanymi z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca złożyła ofertę w odpowiedzi na zaproszenie do składania ofert ogłoszone przez pozwaną w celu udzielenia zamówienia na usługi informatyczne, sprzęt komputerowy i licencje na oprogramowanie (Dz.U. 2007/S 114-139890). Kwestionuje ona decyzję z dnia 3 października 2007 r., na mocy której pozwana odrzuciła jej ofertę i poinformowała ją, że zamówienie zostanie udzielone innemu oferentowi.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że pozwana nie uzasadniła swej decyzji w sposób zgodny z art. 253 WE i że zastosowała kryteria oceny, które nie zostały wyraźnie wskazane w ogłoszeniu o zamówieniu. Ponadto zdaniem skarżącej pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2007 r. — Nynäs Petroleum i Nynas Petróleo przeciwko Komisji

(Sprawa T-482/07)

(2008/C 51/101)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AB Nynäs Petroleum (Sztokholm, Szwecja) i Nynas Petróleo SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: D. Beard, Barrister i M. Dean, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim dotyczy on Nynas za okres 1991-1996;
- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim dotyczy on Nynas w odniesieniu do koordynacji cen;
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji, w zakresie w jakim nakłada on na Nynas SA grzywnę w wysokości 10 642 500 EUR, a na AB Nynäs grzywnę w wysokości 10 395 000 EUR lub, ewentualnie, odpowiednie obniżenie tej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 230 WE skarżące wnoszą o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2007) 4441 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/38.710 — Asphalt — Hiszpania), na mocy której Komisja uznała, że skarżące Nynäs Petroleum i Nynas Petróleo (zwane dalej „Nynas”) uczestniczyły na terytorium Hiszpanii razem z innymi przedsiębiorstwami w porozumieniach i uzgodnionych praktykach na rynku bitumu penetrującego, które obejmowały porozumienia w sprawie podziału rynku oraz koordynację cen, jak również/lub o obniżenie grzywny nałożonej na skarżące zgodnie z art. 229 WE.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

- (i) Skarżące twierdzą, że Komisja dopuściła się błędów w ocenie odnośnie czasu trwania udziału Nynas w domniemywanych porozumieniach w sprawie podziału rynku, w szczególności uznając, że Nynas uczestniczyła w zarzucanych naruszeniach między 1991 r. a 1996 r.
- (ii) Skarżące podnoszą też, że Komisja błędnie uznała, iż Nynas uczestniczyła w zarzucanych naruszeniach dotyczących ustalania cen.

- (iii) Skarżące twierdzą wreszcie, że Komisja dopuściła się błędów w ocenie stopnia zaangażowania Nynas w odniesieniu do naruszeń oraz przy ustalaniu odpowiedniej wysokości grzywny nałożonej na Nynas.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-483/07)

(2008/C 51/102)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: M. Aurel Ciobanu-Dordea, pełnomocnik oraz Emilia Gane i Dumitra Mereuță, doradcy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2007) 5240 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w 2007 r., notyfikowanego przez Rumunię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja odrzuciła w części krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w 2007 r., notyfikowany przez Rumunię zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE⁽¹⁾, zmniejszając o 9 080 765 ton CO₂ w skali roku łączną liczbę przydziałów należnych w ramach systemu wspólnotowego oraz zaznaczając, że średnia roczna ilość przydziałów równa 74 836 235 ton emisji, która może zostać przydzielona, nie może być przekroczona.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty:

- Komisja naruszyła art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ustalając w sposób wiążący, na podstawie własnej metody, łączną liczbę przydziałów emisji, która może zostać przyznana Rumunii, wchodząc w zakres kompetencji tego państwa;
- w celu określenia łącznej ilości przydziałów emisji Komisja zastosowała metodę całkowicie pozbawioną przejrzystości i naruszyła tym samym tak art. 9 ust. 3, jak i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;

- stosując właściwą sobie metodę Komisja naruszyła zasadę dyskryminacji;
- Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 253 WE nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzję C(2007) 5240 — wersja ostateczna.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

- w celu określenia łącznej ilości przydziałów emisji Komisja zastosowała metodę całkowicie pozbawioną przejrzystości i naruszyła tym samym tak art. 9 ust. 3, jak i art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;
- stosując właściwą sobie metodę Komisja naruszyła zasadę dyskryminacji;
- Komisja naruszyła art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 253 WE nie uzasadniając w wystarczający sposób decyzję C(2007) 5240 — wersja ostateczna.

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2007 r. — Rumunia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-484/07)

(2008/C 51/103)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: M. Aurel Ciobanu-Dordea, pełnomocnik oraz Emilia Gane i Dumitra Mereuță, doradcy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2007) 5253 wersja ostateczna, z dnia 26 października 2007 r. dotyczącej planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012r., notyfikowanego przez Rumunię zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja odrzuciła w części krajowy plan rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w latach 2008-2012, notyfikowany przez Rumunię zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE (¹), zmniejszając o 19 754 248 ton CO₂ w skali roku, łączną liczbę przydziałów należnych w ramach systemu wspólnotowego oraz zaznaczając, że średnia roczna ilość przydziałów równa 75 944 352 ton emisji, która może zostać przydzielona, nie może być przekroczona.

Na poparcie skargi skarżąca powołuje następujące zarzuty:

- Komisja naruszyła art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE ustalając w sposób wiążący, na podstawie własnej metody, łączną liczbę przydziałów emisji, która może zostać przyznana Rumunii, wchodząc w zakres kompetencji tego państwa;

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Knopf (o-live)

(Sprawa T-485/07)

(2008/C 51/104)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat P. Koch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Reinhard Knopf (Malsch, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 września 2007 r. oddalająca odwołanie od decyzji o rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 3 219 193 jest niezgodna z rozporządzeniem (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- obciążenie kosztami postępowania stroną pozwaną, i — w razie potrzeby — drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Reinhard Knopf

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „o-live” dla towarów z klas 29, 30, 31 i 33 — zgłoszenie nr 3 219 193

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowa nazwa handlowa „Olive lines” dla działalności gospodarczej polegającej na pośrednictwie handlowym

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z uwagi na prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wcześniejszego niezarejestrowanego znaku towarowego, o znaczeniu większym niż lokalne, i zgłoszonego znaku towarowego.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe, graficzny i słowny znak towarowy „KA” dla towarów i usług z klas 9, 12, 14, 16, 18, 20, 21, 27, 32 i 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków towarowych z uwagi na podobieństwo pod względem fonetycznym i wizualnym między „KA” i „CA”, identyczność towarów i wysoce odróżniający charakter wcześniejszych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Ford Motor przeciwko OHIM — Alkar Automotive (CA)

(Sprawa T-486/07)

(2008/C 51/105)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ford Motor Co. (Dearborn, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: R. Ingerl, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Alkar Automotive SA (Derio, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 października 2007 r. (sprawa R 85/2006-4);
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2005 r. (sprzeciw nr B 684052);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Alkar Automotive SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „CA” dla towarów należących, między innymi, do klas 9, 11 i 12 — zgłoszenie nr 3 186 764

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH)

(Sprawa T-487/07)

(2008/C 51/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imperial Chemical Industries (ICI) plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Małynicz, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 24 października 2007 r. w sprawie R 668/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „FACTORY FINISH” dla towarów z klasy 2 — zgłoszenie nr 4 538 518;

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jako że określenie „FACTORY FINISH” nie ma charakteru opisowego, lecz będąc nietypowym połączeniem słów, stanowi nową kompozycję językową, i naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jako że zgłoszony znak towarowy nie jest pozbawiony charakteru odróżniającego.

**Skarga wniesiona w dniu 28 grudnia 2007 r. —
GlaxoSmithkline przeciwko OHIM — Serono Genetics
Institute (FAMOXIN)**

(Sprawa T-493/07)

(2008/C 51/107)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: GlaxoSmithkline SpA (Werona, Włochy) (przedstawiciel: G. Richard, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Serono Genetics Institute SA (Evry, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 września 2007 r. w sprawie R 8/2007-1 i uznanie zasadności wniesionego przez skarżącą wniosku o unieważnienie;
- stwierdzenie nieważności wszystkich wydanych przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego w stosunku do skarżącej rozstrzygnięć w sprawie kosztów postępowania i obciążenie Urzędu kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wspólnotowy słowny znak towarowy „FAMOXIN” dla towarów i usług z klasy 5 — zgłoszenie nr 2 491 298

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Serono Genetics Institute SA

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: krajowy słowny znak towarowy „LANOXIN” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Unieważnień: odrzucenie w całości wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 rozporządzenia (WE) nr 40/94.

**Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2007 r. —
IIC-Intersport International Corporation przeciwko OHIM
— McKenzie Corporation (McKENZIE)**

(Sprawa T-502/07)

(2008/C 51/108)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Szwajcaria) (przedstawiciel: P.J.M. Steinhauser, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: The McKenzie Corporation Ltd (Newcastle Upon Tyne, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności będącej przedmiotem odwołania decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 15 października 2007 r. w sprawie R 1425/2006-2 i pozostawienie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 6 września 2006, na mocy której uznano sprzeciw Intersport w stosunku do niektórych rozpatrywanych towarów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: The McKenzie Corporation Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny wspólnotowy znak towarowy „McKENZIE” dla towarów i usług z klas 18, 25, 36 i 37

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: IIC-Intersport International Corporation GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy „MCKINLEY” dla towarów i usług z klas 18, 20, 22, 25 i 28 i wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy „MCKINLEY” dla towarów i usług z klas 12, 18, 20, 22, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w części

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie sprzeciwu w całości i zezwolenie na dokonanie rejestracji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Estancia Piedra przeciwko OHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Sprawa T-159/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/109)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Select Appointments przeciwko OHIM — Manpower (TELESELECT)

(Sprawa T-202/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/111)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Estancia Piedra przeciwko OHIM — Franciscan Vineyards (ESTANCIA PIEDRA)

(Sprawa T-160/06) ⁽¹⁾

(2008/C 51/110)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2007 r. — Borco-Marken-Import Matthiesen przeciwko OHIM — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)

(Sprawa T-182/07) ⁽¹⁾

(2008/C 51/112)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2007 r. — Steinmetz przeciwko Komisji

(Sprawa F-131/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ugoda — Wykonanie postanowień ugody — Odmowa zwrotu kosztów poniesionych w ramach podróży służbowej — Oczywista niedopuszczalność — Brak interesu prawnego — Podział kosztów — Nieuzasadnione koszty i koszty spowodowane w złej woli)

(2008/C 51/113)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Robert Steinmetz (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: J. Choucroun, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 lutego 2006 r. odmawiającej wykonania w całości ugody zawartej przez strony w sprawie T-155/05 wniesionej do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) R. Steinmetz ponosi własne koszty z wyjątkiem kwoty 500 EUR.
- 3) Komisja zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez R. Steinmetza w wysokości 500 EUR

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006, str. 86.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-20/07) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Ubezpieczenie zdrowotne — Zwrot kosztów leczenia — Wyrażna odmowa)

(2008/C 51/114)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, adwokat)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności rozlicznych decyzji Komisji odmawiających skarżącemu zwrotu 100 % poniesionych przez niego kosztów leczenia i po drugie żądanie odszkodowania.

Sentencja postanowienia

- 1) Sąd do spraw Służby Publicznej wyłącza swoją kompetencję w sprawie F- 20/07 Marcuccio przeciwko Komisji, umożliwiając wydanie rozstrzygnięcia w sprawie przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.
- 2) Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 22.9.2007, str. 19.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-21/07) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga o odszkodowanie — Jakoby niezgodne z prawem przetwarzanie danych medycznych — Niedopuszczalność — Brak poszanowania rozsądnego terminu na podniesienie żądania odszkodowania)

(2008/C 51/115)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez A. Dal Ferro, adwokat)

Przedmiot sprawy

Żądanie naprawienia szkody jakoby poniesionej przez skarżącego w wyniku szeregu niezgodnych z prawem działań pracowników Komisji, w szczególności związanych z przetwarzaniem danych medycznych skarżącego

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron ponosi własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 22.9.2007, str. 20.